

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Núm. 379 - ANY XXXII - Setembre 1995

Almanac

SETEMBRE: Mes de 30 dies, novè del calendari gregorià. El dia s'escurça a poc a poc fins igualar-se amb la nit.

El dia 1 el sol surt a les 5h 17m, i es pon a les 6h 25m

El dia 30 el sol surt a les 5h 46m, i es pon a les 5h 35m

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Antigament a les nostres comarques, la verema era una de les feines del camp més importants del setembre. El refranyer ho recorda:

*Pel setembre, Setembre assolellat,
vi per vendre. bon vi assegurat.*

A muntanya els ramats d'ovelles es preparaven per baixar cap al pla a passar l'hivern. Les pluges d'aquest temps són bones per als prats, engreixen les pastures i el bestiar se n'aprofita.

*A ramat comptat La saó setembrat
el llop se'n menja la meitat. és bona per les ovelles
i pels primals.*

Dies 1, 2 i 3: FESTA MAJOR D'AGRAMUNT. Abans se celebrava el diumenge següent a la Mare de Déu de Setembre. Durant el primer dia d'aquesta festa, tenia lloc la *Dansa de Canuts i Rams*, la qual es ballava amb l'objectiu de recaptar diners en benefici de la *Confraria del Santíssim nom de Jesús*. Aquesta dansa es ballava a la plaça de l'Església en tres sessions diferents: al matí en sortir de missa; a la tarda, en acabar la processó, i a la nit, després de sopar. Aquesta tradició s'ha recuperat.

Dia 8: Nativitat de la Mare de Déu. És avui la festa de les imatges marianes trobades. Agramunt celebra la MARE DE DÉU DELS SOCORS.

Dia 11: Diada Nacional de Catalunya.

EFEMÈRIDES DEL MES:

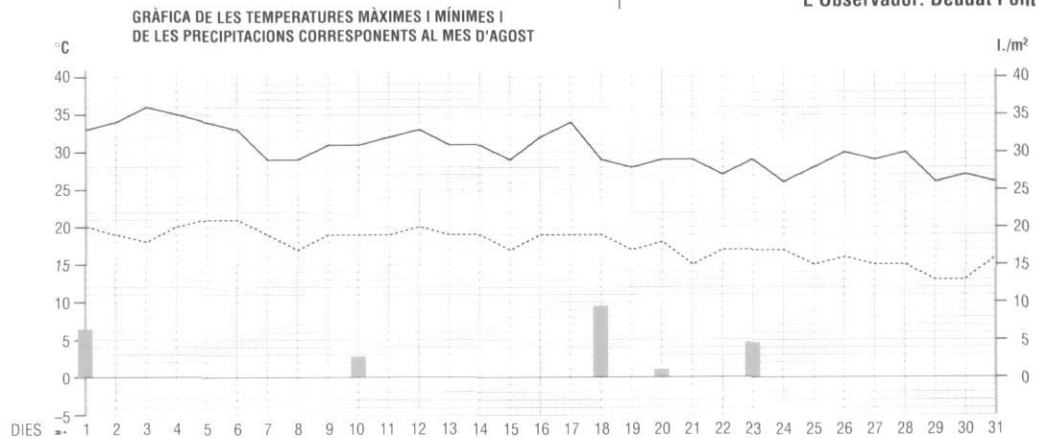
Deixant de costat el tòpic 11 de setembre de 1714, que suposà la fi de l'estat català, citem altres dates no massa positives pel nostre país:

13 de setembre de 1213: LA BATALLA DE MURET. El comte-rei Pere I "el catòlic", comandava les tropes catalano-occitanes, contra els croats francesos capitanejats per Simó de Montfort. En una acció bèl·lica, insatisfactòriament explicada, davant de la vila de Muret; els francesos es van llançar contra el monarca català i aconseguiren donar-li mort. Això suposà una greu desfeta per l'exèrcit catalano-occità. Amb aquesta derrota acabà la influència catalana a les terres del Llenguadoc i Occitània, que foren annexades a França. Per això Jaume I, fill de Pere I, eixamplà els seus dominis cap a la Mediterrània (Mallorca) i cap al sud (regne de València).

15 de setembre de 1923: COP D'ESTAT DE PRIMO DE RIVERA. Després del "pronunciamiento" fet a Barcelona pel capità general Miguel Primo de Rivera. El rei Alfons XIII, el nomena president del Directori Militar, tal dia com avui. Cinc dies després el nou règim promulga el "Real decreto dictando medidas i sanciones contra el separatismo", pensat especialment contra la utilització de la llengua catalana en l'esfera oficial i els símbols nacionals. Exemples de sancions: "Ostentaciones de bandera que no sea la nacional: seis meses de arresto y multa de 500 a 5.000 pts. para el portador de ella o el dueño de la finca (...). La difusión de ideas separatistas por medio de la enseñanza, o la predicación de doctrinas, prisión correccional de uno a dos años".

R. Bernaus

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - - -
Precipitacions: ■

Les fases de la lluna:

Quart creixent el dia 2 a les 9h 3m

Lluna plena el dia 9 a les 3h 37m

Quart minvant el dia 16 a les 21h 9m

Lluna nova el dia 24 a les 16h 55m

El dia 23 comença la TARDOR a l'hemisferi nord (equinocci de tardor), a les 12h 12m del migdia. El sol entra a la constel·lació de BALANÇA.

*Com violeta amagada
al marge del riu Sió,
somriuguereu al pastor,
que guardava la ramada;
i ell, corprès de sa estimada,
us adora tot confós.
SIAU LA NOSTRA ADVOCADA,
MARE DE DÉU DELS SOCORS.*

Demografia

(Mes d'agost de 1995)

NAIXEMENTS

Oriol Padullés i Sangrà dia 8
Guillem Jubete i Areny dia 21

MATRIMONIS

Carles Macià i Mela, i Carme Verdejo i Serrano dia 5
Josep-Maria Puiggener i Armejach, i Maria-Teresa Cases i Farré dia 12
Jaume Figueres i Jumela, i Maria-Isabel Parra i Morato dia 26

DEFUNCIONS

Dolors París i Miralles 86 anys, dia 21
Ramon Sorribes i Vilalta 79 anys, dia 26

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'AGOST

Dia 1	6'5 l./m²
Dia 6	Inapreciable
Dia 10	2'8 l./m²
Dia 18	9'5 l./m²
Dia 20	1'0 l./m²
Dia 23	4'7 l./m²
Dia 24	Inapreciable
TOTAL	24'5 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'AGOST

Màxima del mes36°, dia 20
Mínima del mes 13°, dies 29 i 30
Oscil·lació extrema mensual 23°
Mitja de les màximes 24'500°
Mitja de les mínimes 30'322°
Mitja de les mitjanes 17'709°

L'Observador: Deudat Pont

Núm. 379
Any XXXII
Setembre 1995

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny, Jordi
Martí, Pere Mora, Lluís Pons, Deudat
Pont, Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.800 ptes.

A l'estranger: 3.300 ptes.

Número solt: 265 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: Una de les novetats de la passada Festa Major va ser la presentació de l'Àliga Reial. A partir d'ara els agramuntins tindrem un altre símbol representatiu. Diuen que aquesta Àliga és la successora d'una altra que hi havia a la Vila fins al segle XVIII. També diuen que no totes les poblacions podien tenir una Àliga i que disposar-ne era conseqüència de ser una localitat amb privilegis. Ara, sortosament, tenir una Àliga únicament depèn de la voluntat d'una colla de gent disposats a gastar-se els diners per fer més lluada una cercavila.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envii els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Els agramuntins tenim des del passat mes d'agost un altre signe identificatiu. Es tracta de la flamant Àliga Reial que l'Associació Cultural Grallers d'Agramunt va presentar durant la Festa Major. Una Àguila que feia força patxoca. Esvelta, cap altiu, mirada penetrant. Una règia i majestuosa figura, en definitiva.

Aquesta associació treballa des de fa uns anys per recuperar antigues tradicions folklòriques de la nostra vila. Fa dos anys va ser la Dansa de Canuts i Rams, aquest, l'Àliga i diuen que el que ve podria ser un ball de bastons. Recuperar el passat és sempre positiu, desitjable i lloable. Ara bé, una cosa és recuperar el passat i l'altra que les actuals generacions el facin seu.

El temps no passa en va. Les tradicions neixen fruit d'unes circumstàncies històriques i socials, es mantenen, es modifiquen i es transformen o desapareixen. Cada generació va modificant el que ha trobat o crea nous costums que, amb els anys, també van evolucionant fins a desaparèixer.

Hi ha poblacions que han, conservat les seves tradicions, festes populars o entitats. No és pas el cas d'Agramunt on gairebé res no perdura. Si no tinguéssim el Temple de Santa Maria, res no tindríem dels nostres avantpassats. Hi ha pobles on encara continuen vigents vells costums que han perdurat malgrat els canvis generacionals.

No és pas el cas de la nostra vila. Les nostres tradicions són molt joves. Gairebé res perdura de mig segle enrera. No ja en la forma, sempre canviant, sinó en el fons. Algunes festes religioses mantenen la data i significació però la seva celebració ha canviat espectacularment. De les antigues festes populars no en queda ni rastre.

Els agramuntins hem passat per grans vicissituds històriques que han fet desaparèixer gairebé tot el patrimoni arquitectònic, documental i històric. Hi ha hagut ruptures generacionals importants que han trencat amb el passat i els agramuntins hem hagut de començar de nou.

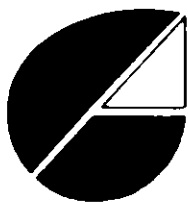
Aquestes circumstàncies han marcat un tarannà, una manera de ser i, en conseqüència, d'actuar. Segurament ens han obligat a mirar més el futur que el passat i no ens hem tancat en nosaltres mateixos. El nostre caràcter comunitari és obert, tolerant. Els agramuntins som acollidors i els forasters s'hi troben bé entre nosaltres.

Potser aquest caràcter no s'avé amb la recuperació de vells folklorismes que únicament valorarem com una part del nostre passat però difícilment actualitzarem assumint-los de nou com a propis. Els agramuntins ja no tornarem a ballar la Dansa de Canuts i Rams.

Afectuosament,

Bernat Jofre

Setembre 1995

**GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS**

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de SOLUCIONAR QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA

Igual que per la Festa Major, les entitats locals protagonitzaren els actes organitzats amb motiu de la festa de l'Onze de Setembre.

La presentació d'una nova colla sardanista polaritzà gran part dels actes organitzats amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya que tingueren el seu pròleg amb l'arribada, el dia 9 al vespre, de la Marxa de la Independència organitzada per Esquerra Republicana de Catalunya.

L'ofrena floral a la Plaça de l'Onze de Setembre i el manifest llegit per l'alcalde de la Vila, Josep Huguet, varen ser els actes institucionals de la Diada. A primera hora del matí, les seccions locals d'ERC i el PSC feren la seva ofrena. A la institucional hi faltà, com és ja habitual, algun regidor agramuntí.

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

Parlament de l'alcalde Josep Huguet:

Crec que enguany el meu deure, en tant que batlle de la Vila d'Agramunt, a l'hora de celebrar la nostra Festa Nacional, l'Onze de Setembre, és afirmar que resulta d'obligada observància aquesta consigna: NO PODEM BAIXAR LA GUÀRDIA.

Els moments presents de la nostra història com a poble, passen per una situació molt delicada, tant, que segons quin camí segueixin es pot generar una forta acció regressiva. Davant aquesta possibilitat ho torno a repetir, no podem baixar la guàrdia, això vol dir que no podem complaure'ns en una consciència amansida, sinó que, com mai, hem d'exercir la ferma voluntat d'aconseguir allò que volem ser, a partir de tot el que hem aconseguit amb la democràcia i l'autonomia. Perquè una cosa ha de quedar clara: que les nostres arrels, la nostra essència com a poble, com a nació, tots els miralls que configuren la nostra imatge real de poble, són immutables i per tant, estan sotmesos a la nostra resolució ferma i innegociable de la defensa de la nostra cultura, de la nostra llengua, i de la nostra llibertat.

Alerta, ciutadans! En front de la fal·làcia dels reaccionaris espanyols, assedegats de poder, nosaltres, els catalans, no tenim cap més remei que exercir una profunda reflexió davant el perill que significa l'arribada d'aquesta reacció al poder. Contra aquesta possibilitat, nosaltres podem fer girar la brúixola dels qui no ens estimen tot afermant-nos en la nostra condició nacional com un bloc solidari sobre el qual s'estavellin les forces tradicionalment anticatalanes. Només amb l'afirmació dels nostres valors tradicionals de cultura i de seny, de llengua i de voluntat d'identitat, és a dir, sense parar de construir Catalunya, ells s'adonaran que la nostra nació constitueix un component històric, vigent sempre, contra el qual no hi caben les maniobres fraudulentoses, ni les polítiques grolleres. Hem d'estar preparats per plantar-los cara, o sigui per bastir un mur de fermesa que els barri el pas.

Fa pocs dies, un artista obrí la seva exposició oferint al visitant UN TROS DE SENTIMENT materialitzat en un petit sac de terra. El desig hi era clar i net: establir un lligam solidari amb la resta dels convilatans. Aquesta és la qüestió: el contacte amb la terra genera un sentiment profund de comunitat que emmagatzema uns drets inviolables. Perquè allò que esdevé Terra (Nació, País) esdevé poble, un poble que s'ocupa del seu present i del seus destins perquè, el passat, no hi ha deixat de bategar. Les persones pertanyem a la Terra en la mesura que la Terra ens pertoca i esdevé poble, arrels i sentiments innegociables.

En aquesta Terra, en aquest país, en aquesta nació, hi conflueixen totes les coses que som: des de la cultura fins a la voluntat de ser els més pròspers. Ara és l'hora de crear un teixit vital que ens asseguiri la continuïtat i el progrés, això vol dir la fermesa de tots plegats a ser fidels a les arrels. Penseu que aquestes arrels nostres es combaten amb tanta fellonia que fins i tot es pretén de prostituir el sentit de l'Onze de Setembre que ara celebrem, que celebrem no pas com una commemoració de derrota, sinó com una memòria permanent de tots els continguts de la nostra nacionalitat històrica i actual. I fins que no els recuperem, no pararem de proclamar-los ben alt perquè tothom sàpiga allò que se'ns va arrabassar, i per tant allò que ens pertoca. Hem de recuperar doncs la nostra llibertat, com a poble, com a Nació sobirana.

Estimar la Terra, estimar Catalunya, és estimar tot allò que l'ha configurat i que la configura per abastar una nació que tots volem rica i plena.

TENIM UN GRAN

INTERÈS

PELS SEUS
ESTALVIS

CAIXA DE MANRESA

La caixa d'Estalvis

MARXA PER LA INDEPENDÈNCIA

ERC d'Agramunt organitzà el pas per la vila de la Marxa per la Independència que omplí d'estel·lades la plaça de l'Església.

A les vuit en punt del dissabte dia 9, la caravana de vehicles que formaven part de la columna de la Noguera de la Marxa per la Independència, entrava a Agramunt i després de recórrer els principals carrers s'aturà a la plaça de l'Església. El regidor agramuntí per ERC, Jordi Padullés, va llegir des del balcó principal de l'Ajuntament el corresponent manifest. Després intervingué el president d'ERC i alcalde d'Artesa de Segre, Jaume Campabadal. Amb el cant dels Segadors es donà per acabat l'acte.

PRESENTACIÓ DE LA COLLA ESTOL

El popular músic Santi Arisa apadrinà la nova colla sardanista que es va presentar durant la Diada.

La Colla Estol està formada per 21 nois i noies entre els 10 i 14 anys

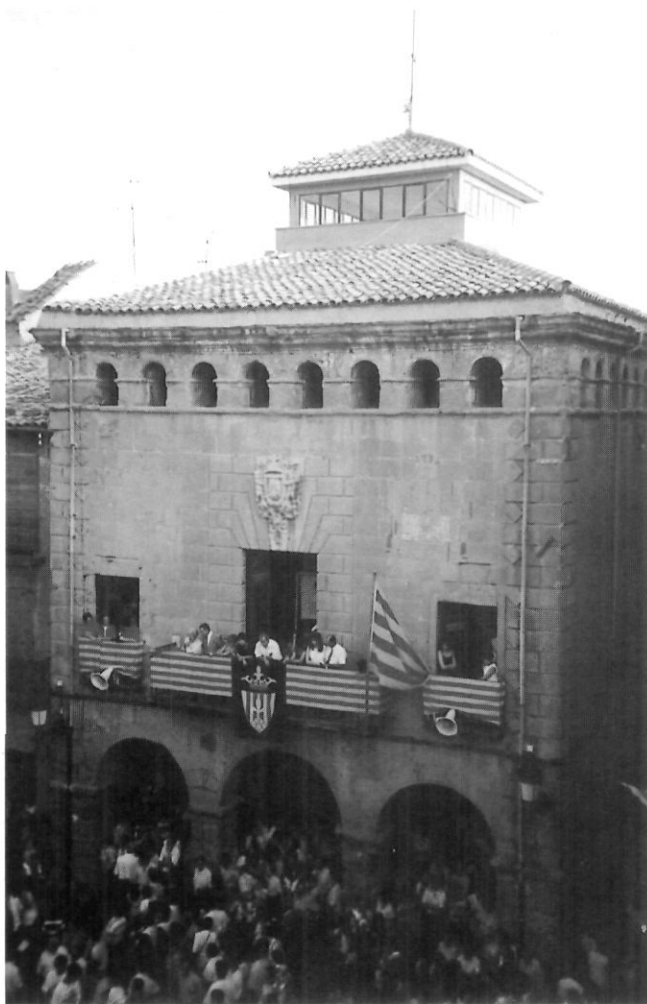
de les poblacions d'Agramunt i Butsènit. La seva primera sortida tingué lloc el dia 1 de maig a Anglesola. El grup ha sorgit del Pla Saltem i Ballem que es dedica a l'ensenyament de la sardana dins les escoles.

Després de participar en una

missa, la colla sardanista es dirigí a la Casa de la Vila on es signà l'acta de padrinatge per part del padrí, Santi Arisa i els testimonis, el batlle agramuntí, Josep Huguet i el de Butsènit, Florenci Beltral. A continuació tot el seguici es traslladà fins a la Plaça de l'Onze de ➤

Setembre on participà en l'ofrena floral.

Els actes més populars tingueren lloc a la plaça del Mercadal on després de ballar dues sardanes en solitari hi hagué la intervenció del padrí, Santi Arisa, qui destacà la seva vinculació amb Agramunt gràcies a la col·laboració que manté amb la cobla Jovenívola que també participava en l'acte. També intervingueren les persones convidades i el batlle agramuntí. Acte seguit es féu una exhibició de galop de fantasia i de sardanes de punt lliure, finalitzant amb una sardana de germanor. A la tarda la cobla Infantil d'Agramunt amenitzà una ballada de sardanes.

FESTA MAJOR

El públic respongué amb la seva presència al programa d'actes preparats per la Festa Major d'enguany celebrada durant els dies 31 d'agost i 1, 2 i 3 de setembre.

El director de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, IEI, Josep Borrell, va ser el pregoner de la Festa Major d'enguany. El saló d'actes de la Casa de la Vila estava ple de convidats i públic curiós. Després de la presentació del pregoner per part de l'Alcalde, Josep Borrell parlà del significat actual de les festes majors, de la seva vigència i la seva necessitat.

Una exposició d'aquarel·les de la pintora Carme Riera va servir per inaugurar les noves dependències de Lo Pardal que en Guillem Viladot ha construït al costat mateix de la primera casa. Abans d'omplir les noves sales de l'obra viladotiana, una part d'aquestes s'ompliren de quadres sobre Agramunt i comarques veïnes. L'exposició va ser un èxit de públic i de vendes. Un altre artista, aquest més proper, Ramon Guixé, va exposar també una mostra de la seva obra a la sala de la Caixa del Penedès.

El grup convidat a la cantada d'havaneres de la vigília al Passeig va ser aquest any el prestigiós Port Bo. No cal dir que l'altre grup va ser l'agramuntí Vent Serè, que actuà a la primera part, mentre els empordanesos ho feren a la segona. Al final dues peces interpretades conjuntament per tancar una bona vetllada.

Una cinquantena de joves participaren en el Ier. Concurs a l'Espai, Premi Josep Guinovart, que es celebrà el dia 31 al matí. Els treballs premiats es pogueren veure en una exposició que s'instal·là a l'interior de l'Espai que durant tota la Festa Major va fer unes jornades de portes obertes.

Premis:

Fins a quatre anys:

Premi: David Duart, 3 anys.
Accèssit: Núria Martí, 2 anys.
Bernat Llop, 3 anys.

De quatre a sis anys:

Premi: Jordi París, 6 anys.
Accèssit: Ot Padullès, 6 anys.

De set a nou anys:

Premi: Roser Loscos, 8 anys.
Accèssit: Albert Marsol, 8 anys.

De deu a tretze anys:

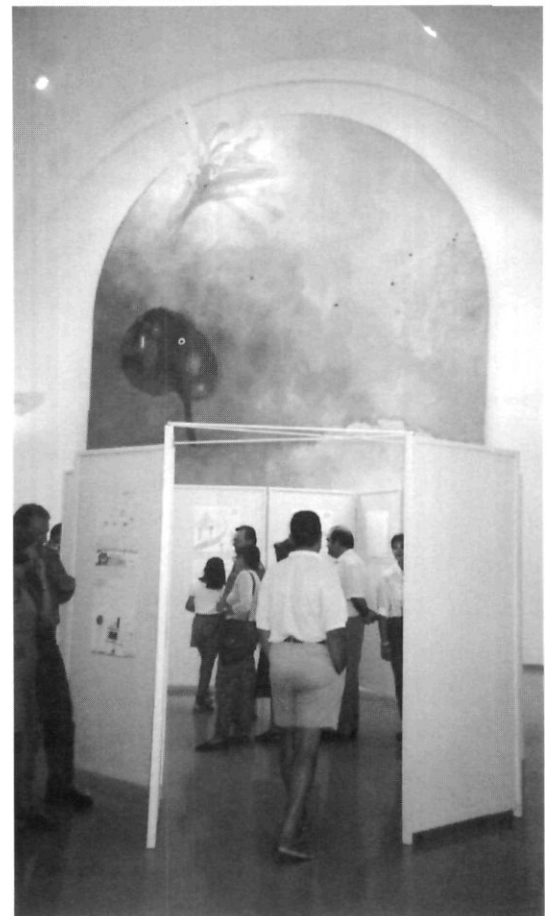
Premi: Damià Vicens, 11 anys
Accèssit: Irache Llorens, 13 anys.

De catorze a setze anys:

Premi: Gemma Figuera, 16 anys.

Majors de 18 anys, premi a la participació:

Anina Heyndricks
Agustina Joan

Per commemorar el seu 25è aniversari el grup Teatredetics va organitzar dues exposicions que s'ubicaren a Cal Mas Vell i a l'Ajuntament. La primera estava dedicada a una mostra fotogràfica on es podia seguir la majoria dels muntatges que ha presentat el grup des de l'any 1970, data que s'ha escollit com a punt de partida. La segona exposició tractava dels aspectes relacionats amb el disseny gràfic i la caracterització del personatge.

L'acte inaugural es celebrà el divendres al migdia i consistí en una acció teatral que escenificava un casament. Tant els nuvis com els convidats anaven vestits com diversos personatges d'obres que el grup havia representat en un moment o altre. Primer es féu la "cerimònia" a Cal Mas Vell. El convit es celebrà a la Casa de la Vila, amb pastís inclòs.

Les sardanes són un plat fort de qualsevol Festa Major, i més a Agramunt amb dos cobles, una agrupació sardanista i dues colles. La cobla Infantil d'Agramunt amenitzà la primera sessió al Mercadal i també participà en la del darrer dia, amb la Selvatana i el dissabte va oferir un cafè concert al Casal. La plaça del Pou també acollí una audició de sardanes, els espectacles infantils, la Nit de Rock i el final del correfocs que organitzaren el grup de l'Espetec.

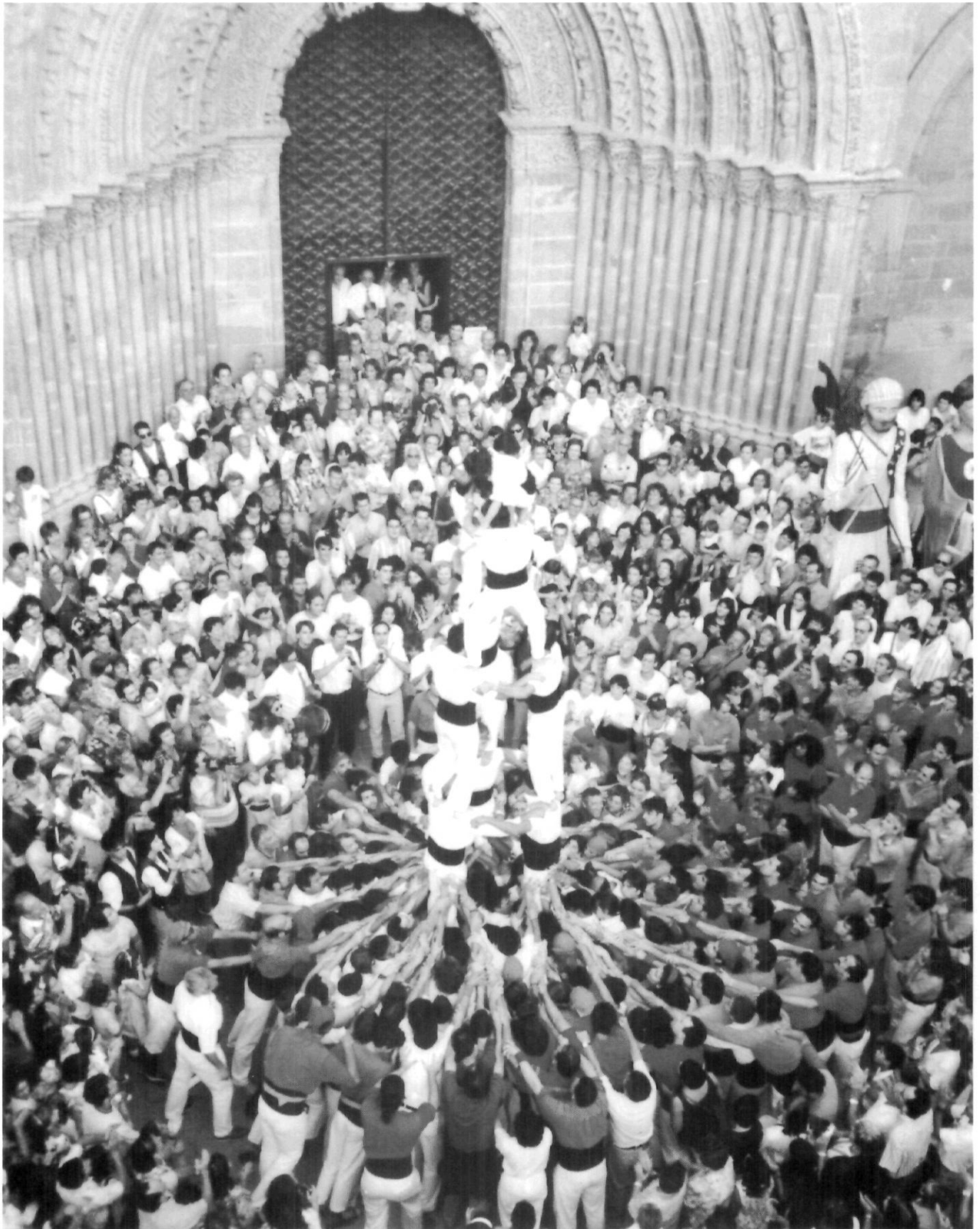
Una de les sorpreses de la Festa Major va ser l'actuació de Santi Arisa amb la seva Tribu, el divendres a la nit, al Pavelló. L'acompanyaren en moltes de les seves actuacions la Jovenívola d'Agramunt en una mostra més de la seva versatilitat. La cobla també amenitzà la sessió de ball el dissabte al Mercadal. També actuaren durant els dies de la Festa Major, les orquestres Tràfic, Volcan, Selvatana i Supermagnos.

Els grups locals musicals han tingut un gran protagonisme durant la Festa Major. El grup d'havaneres, les dues cobles, –sardanes i ball–, i, finalment els grallers i Cobla Diatònic que a més de tocar organitzaren tot el seguit d'actes de cultura popular que aquest any ha tingut amb la presentació de l'Àliga, el punt més important.

Des de fa uns anys la Mostra de la Cercavila Popular és un dels actes més destacats de la festa. Aquest any hi havia com a al·licient complementari la presentació de l'Àliga agramuntina i la primera actuació pública dels Castellers de Lleida. També hi participaren els Castellers de Barcelona, la Mulassa de Tarragona i grallers, bastoners.

A la pàgina anterior es pot apreciar el primer "castell oficial" que varen aixecar la colla lleidatana. La seva presentació oficial tindrà lloc per la festa de Sant Miquel a Lleida. Va ser un tres de sis. A partir d'aquest moment, el món casteller tenia una nova colla i les comarques de Ponent s'afegien a aquest moviment que està tant d'actualitat en els últims temps.

Com sempre, la plaça de l'Església estava plena de gom a gom per presenciar les activitats de la Mostra de la Cercavila Popular, que enguany complia la seva setena edició.

Les activitats esportives han estat nombroses i en diversos escenaris. El de la plaça del Pou va acollir una partida de simultànies d'escacs, el diumenge al migdia. Partits de futbol, tennis, badminton i un triatló completaren el programa esportiu.

La Revista d'Agramunt i de la Ribera del Sió
Subscriviu-vos-hi!

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

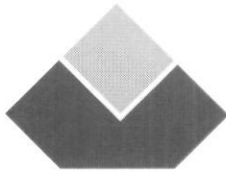
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

ELECTRICITAT

PUIGGENÉ

DOMÈSTICA I INDUSTRIAL
PORTERS ELÈCTRICS - SONORITZACIÓ
ALARMES I ANTENES T.V.

Mestre Llobet, 32 • Tel. 31 06 30
TÀRREGA

Tel. 39 12 54
AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

**APLICACIONS
DE PINTURA**

VLADIMIR TRIQUELL

Comtes d'Urgell, s/n.
Telèfon 39 21 82

AGRAMUNT

Història i anecdotari

La família Siscar - IV

Parlar dels fets que va protagonitzar el senyor Josep Mª de Siscar durant els primers decennis del present segle, és tant com fer una repassada a la història agramuntina del mateix període.

No és veritat, com s'ha insinuat alguna vegada, que a la vila hi abundés la misèria. Com en totes les èpoques hi havia gent faltada de recursos, unes mancances motivades, en alguns casos, per calamitats familiars, i en d'altres perquè tot i disposar d'oportunitats, no es sabien aprofitar. Sempre ha estat igual, què hi farem! Però parlant en general la gent vivia bé, evidentment d'acord amb el nivell de vida d'aquell temps. No perquè els pagesos mengessin molts plats de cols i moltes arengades deixaven de ser feliços. El jovent d'avui no s'hi trobaria bé amb el viure d'aleshores; però és un greu error voler jutjar els fets pretèrits amb criteris actuals.

I en l'ambient que es respirava, de sordidesa res de res. De sordid ho podia ser un racó de taverna, on s'hi barrejaven els renecs, el fum del caliquenyó i el baf de l'aiguarent; o amb un pèl més de categoria el cafè-cantant amb taules de joc i "camareres" complaents. Però aquesta no era la nota dominant en la vida col·lectiva.

L'intensa activitat musical, els grups corals i les associacions diverses que proliferaven a la vila, donen fe que la vida

social i cultural agramuntina gaudia de bona salut. Quan en una població la gent es belluga i té ganes de fer "coses" vol dir que té resoltes les necessitats més primàries i elementals.

Òbviament no tot eren flors i violes i l'època a la qual ens referim també tenia aspectes negatius, sobretot pel que fa a la pagesia. Eren molt marcades les diferències entre pobres i rics, entre pagesos i senyors; i no hi ha dubte que aquestes desigualtats podien estimular, en els esperits mesquins, l'enveja i l'odi envers els qui tenien més que no pas ells.

Però per altra banda el pagès d'aleshores gaudia de més oportunitat de promoció que actualment. Avui és impensable que un jove que vulgui prosperar s'estableixi d'empresari agrícola; més aviat trobem hereus amb un bon patrimoni que abandonen la pagesia i es busquen feina en un altre indret. En aquella època era diferent, aleshores era possible que un pagès que havia començat anant de mosso, s'establís pel seu compte, i, poc a poc, anés ampliant l'empresa i fins i tot aconseguís un petit patrimoni. Això sí, amb esforç i dedicació, treballant i estalviant.

Era cap allà l'any 1910 quan el senyor Josep Mª de Siscar, conscient del que acabo d'explicar, va oferir als camperols agramuntins una excel·lent ocasió de prosperar desermant terres al Bosc.

Els tractes eren molt bons per les dues parts. El pagès arrencava alzineres i matolls en la parcel·la que se li havia assignat i deixava la terra a punt de ser sembrada de cereal. De la llenya aconseguida, si no estic mal informat, les arrels i les rames eren pel pagès i el tronc de l'alzinerera pel Siscar. La concessió fou per trenta anys, només amb la condició de lliurar a l'amo, com a terratge, la setena part dels fruits recol·lectats. Per això als pagesos que aprofitaren l'oferta se'ls coneixia com els terratgers del Bosc del Siscar.

El pagès aprofitava l'hivern que no hi havia gaire feina per desermar i, a la vegada, feia llenya pel propi consum. Al temps corresponent, sembrava els camps que tenia a punt i, almenys durant els primers anys, el rendiment d'aquelles terres verges fou extraordinari. El Siscar, per la seva part, obtenia sense cap despesa uns ingressos del terreny que abans només era bosc.

Des del punt de vista ecològic potser va ser un error aquell desermament massiu, però com deia abans no podem jutjar temps passats amb criteris actuals.

A part qüestions de medi ambient que aleshores no devien preocupar a ningú, la iniciativa del senyor Josep Mª de Siscar fou una obra social que va beneficiar a més d'un centenar de camperols. Ens consta que més de quatre van començar a aixecar el cap econòmicament amb el conreu de les terres a terratge del Bosc del Siscar.

Lluís Pons i Serra

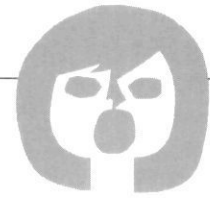
S'ofereix pis per a estudiants a Barcelona

Ben situat

Metro línia groga. Alfons el Savi

Autobusos: 55 - 74 - 39 - 31 - 32 - 25 - 21

Trucar 844 81 47, Sra. Isabel Codina

Notícies de la Coral

Viatge a Ucraïna

La Coral d'Avui es va desplaçar a la ciutat ucraïnesa de Kiev el dia 5 d'agost per a realitzar la segona part de l'intercanvi amb el cor SVITICH. L'intercanvi s'inicià l'agost de 1994 amb el seu acolliment a la Vila d'Agramunt.

Tal com es va informar en reiterades ocasions, el cor estava format per quaranta-cinc cantaires que pertanyien a la Coral d'Avui i, en major nombre, a la Coral Joia de Maig d'Anglesola. La preparació d'aquest projecte ha estat un gran esforç per a tots els membres d'aquest cor que, tot i essent de diferents corals, han sabut trobar l'harmonia suficient per desenvolupar aquesta preuada tasca.

L'allotjament es va fer a les cases dels cantaires del cor ucraïnès. Durant el temps que va durar la nostra estada allà, tota una setmana, vam conviure i

Foto superior: Programa del concert.

Foto inferior: Imatge d'aquest concert ofert el dia 8 d'agost, a la Casa dels Professors.

participar en la vida quotidiana de les famílies malgrat la impossibilitat de comunicar-nos obertament amb ells per desconexió de la seva llengua, però el coneixement mínim d'altres idiomes per ambdues parts va possibilitar un major enteniment entre tots.

En el decurs d'aquells dies el cor ucraïnès va organitzar-nos tot un seguit de visites culturals a alguns museus de la ciutat: Museu d'Història d'Ucraïna, Museu Nacional de les Arts d'Ucraïna, Museu de les Arts de Rússia, Museu d'Arquitectura i de la vida d'Ucraïna "PYROGOVO" i al Museu TARAS CHEVTCHENKO (pintor i poeta ucraïnès de gran renom). A part de totes aquestes visites també vam fer una petita excursió a la reserva Històrica i Cultural "KIEV PECHERSK LAVRA" i a diversos monestirs on vam poder cantar. Així mateix ens vam desplaçar tot un dia a la ciutat de Chernígov a uns 150 km de Kiev on vam poder contemplar algunes de les esglésies més antigues d'Ucraïna entre altres coses.

El dimarts dia 8 la Coral va oferir un concert a la Casa dels Professors. El repertori va ser el mateix que s'interpretà en els Concerts d'Agramunt i Anglesola els dies 22 i 29 de juliol, respectivament. Un repertori exclusiu de l'Estat Espanyol i Països Catalans, combinant peces clàssiques del renaixement amb cançons populars catalanes, gallegues i, fins i tot, del País Basc i Astúries. L'actuació va ser molt ben acollida. Hem de ressenyar que en finalitzar la primera part del concert els cantaires vam ésser obsequiats amb rams de flors, un gest sobtat per a nosaltres d'amistat i felicitació. Molt emotiu va ser el moment de cantar els himnes de Catalunya i Ucraïna, aquest últim amb l'acompanyament de les seves potents veus. Durant el concert es va fer lliurament per ambdues parts

d'obsequis commemoratius de l'intercanvi. Després hi va haver una petita festa de benvinguda en una de les sales de la Casa dels Professors ja que aquest és un gran edifici amb nombroses sales i auditoris per a concerts i és on es reuneixen els músics per a treballar.

Un segon concert programat es va realitzar el divendres dia 11 al matí a la catedral ortodoxa VOLODIMIR després de l'acte litúrgic. Tot i que va ser més breu es van interpretar un bon nombre de cançons. Els assistents van quedar plenament admirats de la seva qualitat i a més restaren molt emocionats en sentir el seu himne.

A la nit es va fer a la Casa dels Professors la festa de comiat de l'intercanvi amb l'actuació de la Companyia GORLITSA que ens va fer una demostració de la música tradicional ucraïnesa. La festa durà fins a la matinada amb balls, cants i molta animació. El comiat va ser mot emotiu per a alguns.

Kiev, una ciutat immensa

El viatge a Ucraïna es va fer en avió, en un vol directe Barcelona-Kiev. Tot i que hi vam arribar amb pluja, el temps que ens va fer durant tota la setmana va ser esplèndid, amb molt de sol.

La part del país que vam poder contemplar és tot pla, amb immensos camps de cultiu i boscos frondosos i enormes. És un país amb molt d'aigua.

Kiev és la capital d'Ucraïna, el seu centre polític i administratiu, amb una població de gairebé 3 milions d'habitants. Ocupa una extensió de prop de 50 km de diàmetre, el 60 per cent de la qual és zona verda amb més de 300 parcs i jardins que donen goig de transitar. Els carrers són amplis i amb molt d'arbres, però la majoria dels carrers de la part vella de la ciutat es troben en un greu estat d'abandonament i amb una gran deficiència de llum a la nit.

La ciutat compta amb abundants museus i grandiosos monuments de gran bellesa arquitectònica. Les esglésies i catedrals, que n'hi ha moltes, són esveltes i ampuloses amb una gran riquesa decorativa. Tota aquesta

Davant la Casa dels Professors, a Kiev.

magnificència es contradiu amb la gran misèria que viu el país, i que vam poder observar, a causa del baix poder adquisitiu de la seva moneda.

És una ciutat amb grans edificis, molts dels quals sobretot de la part antiga són magnífics, però pequen d'una manca de restauració. Quant als més moderns, tots segueixen una estructura molt semblant. En general els pisos són molt reduïts, per tant el nostre allotjament els degué ocasionar un seriós problema a solventar. A pesar de tot, les famílies ens van donar un bon tracte i ens van oferir molt més del que podien donar

dintre de les seves possibilitats.

Malgrat els possibles inconvenients que pogueren sorgir en el decurs d'aquells dies, podem dir que aquest intercanvi va ser una experiència molt positiva i enriquidora per a tots nosaltres, perquè vam poder conèixer una nova gent, una nova cultura i, a més a més, es va reafirmar una amistat entre diferents corals, no solament amb el cor ucraïnès, sinó entre la Coral d'Avui i la Coral Joia de Maig que esperem que continuï amb altres experiències d'aquesta índole.

J. Pijuan

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 39 06 31 - Fax 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.**
- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.**
- Una gamma d'assegurances a la teva mida.**

TEL. MÒBIL: 908 44 36 60
TEL. 39 00 08

SERVEI PERMANENT AGRAMUNT

SASTRERIA CONFECCIONS

FIBAL

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 39 07 36

XOCOLATA • CAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

Marbres Vilalta

Carrer Clos, 24
Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

**Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics**

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Gent, fets, coses...

És l'hora de fer balanç

Al mes de setembre arriba l'hora de sentir-nos satisfets o de lamentar-nos de la planificació que mesos enrera vam anar fent de les vacances estivals. Ara sí que, de veritat, ens adonem si hem aconseguit l'estiueig ideal en decidir-nos per algun país exòtic, fer l'estada en la pau de la muntanya barrejats amb la verdor, les fonts fresques d'aigua cristal·lina i el cant dels ocells o si, per contra, hem optat per l'engrescador espai del sol, l'aigua i l'arena, on a vegades cal lluitar de valent per obtenir l'imprescindible metre quadrat de sorra.

Cal fer aquesta reflexió perquè és molt probable que no haguem aconseguit l'estiueig somiat, ja que hi hauran influït diversos factors, i han pogut ser culpables d'igualar, poc o molt, les il·lusions que havíem anat generant a mesura que planificàvem amb familiars o amics.

Si hem buscat l'acord entre els membres familiars, encara que només sigui amb la parella, és probable que els gustos siguin tan dispars que resultés difícil arribar a l'entesa, i que, a sobre, els plans s'hagin frustrat per culpa del pressupost que no està en consonància amb ells.

Ara, al setembre, tot això i més ja ha passat, tan sols ens cal trobar la manera de digerir-ho bé, i amb el supòsit de possibles mancances de qualsevol tipus, mirar de treure'n alguna experiència positiva de cara a les properes vacances que, per cert, no trigaran tant a arribar com creiem. Ja són a la cantonada!

Amb el permís i comprensió dels addictes a les vacances –que som majoria absoluta– no puc resistir la temptació de fer un esment als opositors de semblant modalitat d'esbarjo, els quals, encara que siguin un col·lectiu reduït, són persones que pateixen addicció a la feina, per la qual cosa, aquesta minúscula oposició té problemes a l'hora de trencar-se'ls el ritme quotidià de la feina i passar, de cop, al xoc de la desvagança, motiu pel qual s'adhereixen al treball com paparres.

Per altra banda, hi ha qui pateix altres menes de transtorns deguts a la desconexió del quefer rutinari i no troben la manera d'adaptar-se a una vida de relaxament que, lluny de proporcionar-los un gran bé psíquic i físic, els indueix cap a períodes de depressions profundes en què calen teràpies especials per aconseguir que gaudeixin sabent aprofitar degudament un parèntesi de temps lliure.

Encara que creguem que les vacances són sempre sinònim de relaxament i de passar-s'ho bé, de vegades la realitat és diferent. El cas d'una convivència rígida pot tenir el poder de fer moltes destrosses; per això diuen que en arribar la tardor és quan més omplen els bufets d'afers matrimonialistes.

De contrasentits la vida n'està farcida. Aquest n'és un de tants.

A. PONSÀ

L'Espitllera

Recuperar el folklore

L'Associació Cultural Grallers d'Agramunt féu en aquesta Festa Major una aportació encomiable: l'estrena de *l'àliga d'Agramunt* en record de la que, segons els folkloristes, havia existit fins al segle passat.

En Joan Amades deixà escrit que l'àguila, juntament amb els gegants, participava en les sumptuoses processons de Corpus, si bé el seu origen era anterior a la instauració d'aquesta festa religiosa. Tot i que el seu simbolisme és confús, sembla que podia representar la justícia. Gairebé totes les ciutats catalanes havien tingut àguila i, pel que ens feren saber els nostres grallers –cosa que molts desconeixem–, la vila d'Agramunt també en tenia una.

Una de les àligues més importants fou la de Barcelona. *"Anava acompanyada de quatre aguillons o homes vestits com d'àguila petita, que portaven les crosses destinades a sostenir el cos de l'àliga quan el que la portava havia de descansar. La seva gràcia consistia a dansar. La seva dansa devia ésser molt difícil i enginyosa, car el càrrec de ballador de l'àguila es proveïa per concurs, molt estret i rigorós. S'establí el costum que el dilluns abans de Corpus es fes un assaig del ball de l'àguila en la Casa de la Ciutat. Per assistir a aquest assaig, al qual es concedia gran importància, calia ésser-hi convidat, i es tenia l'assistència a gran honor i títol."* (Costumari Català, III, 77).

Després de la recuperació de l'àguila d'Agramunt, ara es pot pensar en la reconstrucció dels gegants, ja que els actuals són de sèrie (foren comprats a una empresa aragonesa i són del mateix motlle que els que tenen a Balaguer i a altres poblacions veïnes), de manera que no s'assemblen en res amb els que hi havia hagut abans a la nostra vila. També en Joan Amades, en el llibre suara esmentat, no solament donà notícia dels nostres gegants de començaments de segle, sinó que en féu el dibuix (Op. Cit. pàg. 4).

Donat que la reproducció d'uns gegants antics no és fàcil ni ràpida de fer, i donat que els pocs geganters existents estan saturats de comandes, tal volta ara seria el moment de moure's i posar fil a l'agulla. D'aquesta manera en una pròxima Festa Major podríem celebrar la recuperació d'un element més del nostre passat folklòric.

Joan Puig

SERVEIS 10

COMPRA - VENDA
LLOGUER DE PISOS

ZURICH ASSEGURANCES

- **Lloguem pis.** Molt cèntric, 4 habitacions, balcó exterior sense despeses de comunitat. Preu interessant.
- **Lloguem pis.** Avgda. Jaume Mestres, 150 m., terrassa exterior, 3 habitacions, 2 armaris encastats.
- **Lloguem pis.** Nou, 2 banys, menjador espaiós, 3 habitacions i pàrquing amb calefacció.
- **Lloguem pis.** Moblat, 3 habitacions, galeria exterior, molt assolellat.
- **Lloguem pis.** Àngel Guimerà. 2 terrasses exteriors, 130 m., seminou. Despeses de comunitat.
- **Lloguem pis.** Pça. Pou. Ascensor, calefacció gas-oil, 3 habitacions, terrassa exterior, Despeses comunitat.
- **Lloguem pis.** 3 habitacions, 2 banys, traster, cuina seminova, pàrquing i calefacció.
- **Lloguem pis.** Carrer Institut. 3 habitacions, bany. Sense despeses de comunitat. Balcó exterior.
- **Lloguem pis.** Avgda. Agustí Ros. 140 m. Cuina americana, gran menjador, 3 habitacions.
- **Local comercial.** Sabateria de Dalt. Molt cèntric, 70 m.
- **Local comercial.** Avgda. Jaume Mestres. 250 m. 2 plantes, possibilitat d'obres a càrrec del propietari.
- **Local comercial.** Estudis Nous. 60 m.
- **Local comercial.** 2 departaments, 100 m. i 25 m. respectivament. Moltes possibilitats, totalment reformat.
- **Local comercial.** Comtes d'Urgell. 350 m. 2 sortides (C. Sant Joan i C. Comtes d'Urgell). 5 m. alçada.
- **Venem xalet.** 1400 m., Carretera d'Artesa. A 2 min. de cotxe, rodejat de pins i avets. 4 dormitoris, armaris encastats, 2 banys. Totalment exterior, pàrquing varies places.
Possibilitats: jardí, horta, piscina. Preu molt interessant. Possibilitat de finançament.
- **Venem casa.** Pça. de les Nacions (Tàrraga).
- **Venem casa a Claravalls.** Terrassa de 100 m. Golfes. 2 plantes. Cuina reformada.
- **Venem casa adossada.** 2ª mà, 2 plantes, jardí, sense pàrquing. Bon preu.
- **Venem casa a Butsènit.** 3 plantes. Reforma recent. 3 habitacions, menjador i sala d'estar, àmplia terrassa. Possibilitats hort o jardí.
- **Venem casa a Gualter.** (Costat de Ponts). Amb corral i hort, 4 ha. de terreny.
- **Venem nau industrial.** 800 m. A Castellserà. 2500 m. de terreny. Oficina i bàscula pesadora.
- **Venem xalet** a les afores d'Agramunt. 400 m. pista de tennis, jardí, piscina, llar de foc, pati interior.
- **Venem solar** a Preixens. 70 m. edificable, a peu de carretera.
- **Venem solar.** Polígon industrial, 500 m. amb serveis.
- **Venem solar** a peu de carretera (sortida Agramunt). 16.000 m. zona urbana per urbanitzar.
- **Venem solar.** Raval de Puigverd. Sortida dos carrers.

**"OPORTUNITAT ÚNICA": Parcel·les en urbanització (construcció immediata).
A bon preu. 500, 600 i 700 m²**

ADMINISTRACIÓ DE PISOS i COMUNITATS

C/. Àngel Guimerà, 10 - Tel. i Fax 39 23 24 - AGRAMUNT

St. Joan, 1 - Baixos - 25310 AGRAMUNT Telf./Fax (973) 39 21 22

* **Venem Gran Xalet.** Urb. Clos. Parcel·la 500 m², habitatge en una sola planta; 4 habitacions, gran menjador, calefacció carbó i gasoli, magatzem espaiós. Molt assolellat.

* **Venem pis** amb traster, 100 m², cuina, 3 habitacions, calefacció gasoli, molt assolellat.

* **Venem pis.** Avgda. Jaume Mestres, bany i aseo, 4 habitacions, calefacció gasoli, terrassa, traster i pàrquing. Possibilitat preu taxat.

* **Nova promoció cases adossades.** Avgda. dels Esports, 4 habitacions, foc a terra, grans terrasses, jardí. **Queden les últimes!!**

* **Venem pis.** Avgda. M. Jolonch, 380 m², dos terrasses grans, 6 habitacions, gran bany, vistes a tres carrers, ocasió.

* **Venem pis.** Pl. Pou, mobles, ascensor, calefacció gasoli, aire condicionat, 4 habitacions. Possibilitat preu taxat.

* **Venem casa vella,** per enderrocar al c/. Firal, aprox. 380 m², molt ben situada.

* **Venem casa adossada,** 5 habitacions, cuina de luxe equipada, bany i aseo, calefacció gasoli, jardí, garatge, terrasses, armaris encastats.

* **Venem casa a Pradell,** calefacció gasoli, 2 pisos, 2 magatzems, garatge, jardí, terrasses, reformada totalment.

* **Venem xalets zona del Clos.** 130 m², jardí, 4 habitacions, gran menjador, espaiosa cuina, terrasses, magatzem. Molt assolellats. Acabats gran qualitat, calefacció gasoli, façana amb pedra. **A preu de casa unifamiliar!!**

* **Venem local,** c/. Pau Casals, 120 m², apte per a qualsevol activitat.

* **Venem local.** Avgda. Jaume Mestres, 160 m².

* **Venem parcel·les** per a tot tipus d'edificacions, en diferents punts d'Agramunt des de 8.000 PTA/m².

* **Es lloga pis,** 3 habitacions, molt clar. Avgda. Marià Jolonch.

* **Lloguem local.** C/. Asgous, 200 m².

* **Lloguem local.** C/. Pau Casals, amb tots els serveis. 85 m².

* **Es lloga pis,** reformat, 3 habitacions. Avgda. Marià Jolonch.

* **Lloguem pis.** C/. Verge del Socors, terrassa, 160 m², 4 habitacions, calefacció, cuina, armari encastat, molt nou, opció pàrquing.

* **Es lloga masia,** molt ben conservada, a canvi de fruits.

* **Lloguem pis,** 150 m², 5 habitacions, 2 banys, calefacció gasoli. Reformat.

* **Lloguem pis a Tàrrega,** edifici El Pati.

* **Es lloga pis.** C/. Sió, molt assolellat, per estrenar.

* **Es lloguen baixos.** C/. Sió, 40 m². Molt bon preu.

LES GANGUES DEL MES

* **Venem casa a Butsènit, 2.200.000**

* **Venem pis c/. Aspi. 100 m², 3.150.000**

* **Venem casa carrer Castell-plaça Amball. 100 m², dóna a tres carrers. 2.500.000**

* **Venem pis, Av. Marià Jolonch, 4.500.000**

* **Venem pis, c/. Sabateria. 120 m², 5.000.000**

* **Venem local davant Institut 85 m², 4.300.000**

* **Venem pis c/. Teixidors. Reformat de fa poc, 3 habitacions, cuina nova, molt clar. 5.600.000**

NO LES DEIXI ESCAPAR

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tárrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETTGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

...en els rostolls, les terres i el fang.

Coincidint amb el primer aniversari de la inauguració de l'Espai Guinovart s'ha publicat un petit llibre sobre la vida i obra de Josep Guinovart: "Petita història de l'Espai Guinovart d'Agramunt". L'autor del text és el mateix artista i els dibuixos són de la popular il·lustradora Pilarín Bayés. De la presentació d'aquesta obra ja en vam informar en el número de juliol. En aquest en publiquem un extracte d'aquells passatges on l'autor explica la seva vinculació amb Agramunt i de com sorgí la idea d'ubicar a la vila aquest equipament que durant els darrers mesos s'ha consolidat com un element propi i ja vinculat a la nostra vila.

Vaig néixer a Barcelona l'any 1927, en plena dictadura del general Primo de Rivera. Era un moment en el qual a la ciutat s'estava construint molt ja que es preparava l'Exposició Internacional del 1929.

La meva mare, Dolors Bertran Porta, era filla d'Agramunt i el meu pare, Josep Guinovart Alujes, de la ciutat de Tarragona.

La mare, als 17 anys, va venir a Barcelona a treballar amb una tia seva que tenia una vaqueria al carrer Major de Gràcia. El pare tenia l'ofici de daurador d'imatges. Més tard deixà aquest ofici per treballar amb els seus dos germans, que eren pintors de parets i que tenien una botiga al número 195 del carrer Consell de Cent.

L'avi d'Agramunt, en Josep Bertran Ferré, era pagès i li va tocar fer la guerra de Cuba durant cinc anys. Després, amb la sort dels qui tornen, va ser guardabosc del magnífic bosc del Siscar. L'àvia era filla del poble de Rubió, i va morir molt jove.

Quan jo tenia 5 anys, va morir l'àvia paterna i tinc presents moltes imatges d'aquella realitat. Recordo, com si fos ara, que l'àvia m'empaitava amb una escombra perquè jo, amb una barra de guix, ratllava el terra com si d'una pissarra es tractés, i dibuixava l'hexàgon de la caixa de morts i al damunt hi pintava una creu. Sempre em fixava en els cotxes de morts que veia pel carrer.

Els records que tinc de l'ambient d'ofici de pintor: Pots, galledes, taulons, senefes, coles i brotxes els situo abans d'aquesta edat.

Dia a dia, m'impregnava d'aquest entorn de moviments, d'homes d'ofici, d'aprenents i d'eines. La curiositat era immensa i el dia era ➤

tan llarg que no era un temps real. Se'm feia evident ur sensibilització pel contacte amb els materials.

Persisteixen en la meva memòria les múltiples sensacions que em produïen veure i sentir les escales, era com portessin ales, i els pots plens de colors eren com tresor. Pots buits, que màgicament s'anaven omplint de colors barrejats, treball infinit, que arribaven a vessar d'il·lusió. Els taulons, el seu cimbreig en passar d'un costat a l'altre. Totes les terres, el mangre, el verd a la calç, els papers d'empaperar plens de flors i de colors. Totes aquestes coses, sentides i viscudes anaven configurant personalitat d'un possible pintor.

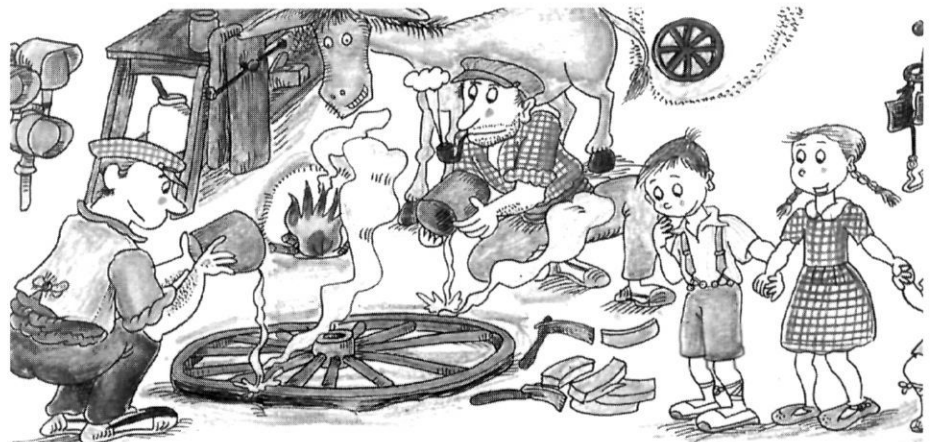

Arriben els dies 18 i 19 de juliol. Les notícies de l'aixecament a l'Àfrica i una estranya nit pendents de la ràdio amb notícies contradictòries.

Començava una de les tragèdies de la nostra història.

El 1937 tinc 10 anys i com que sóc el més gran dels germans m'envien amb els meus cosins a Bellcaire d'Urgell, a casa del meu oncle Prim, una família excepcional: en Prim, en Joan, la Teresina.

Eren fusters i feien carros. Encara recordo l'olor de la fusta d'alzina, les rodes, els seus màgics eixos d'on partia l'estrella infinita.

Tornada esporàdica a Barcelona davant d'un panorama inquietant, el meu pare mobilitzat, només arròs i lleties, el taller de pintura col·lectivitzat i el meu avi venent garrofes sobre una taula a la botiga.

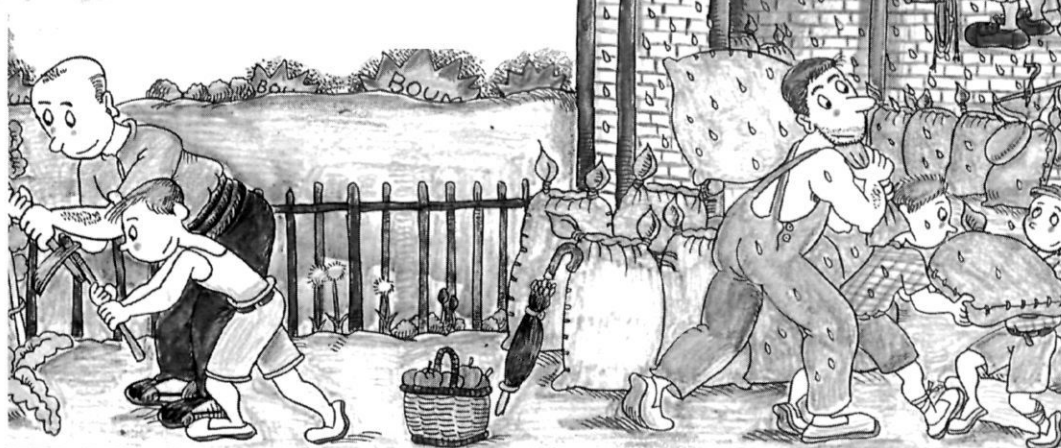
Tots plegats, sense el pare, anem a Agramunt a casa de l'avi i dels oncles; allà s'hi pot menjar tot el que l'hort va donant.

El front s'estabilitza a Balaguer, el riu Segre fou la línia divisòria natural. Assimilàvem el fons del tro de l'artilleria. Malgrat tot, anàvem a l'escola i jugàvem pels carrers i pel camp. Acompanyava l'avi a l'hort a collir bròquils, enciams, espinacs i codonys. Tinc el record de la pallera, del remugar de les mules, la palla, el gra, el ratolí, la bombeta de llum baixa plena de cagades de mosca, i els amics que mai més oblides: els Modesto, els Muxins i els Fa. Els cosins, Josep Penella, Jaume i

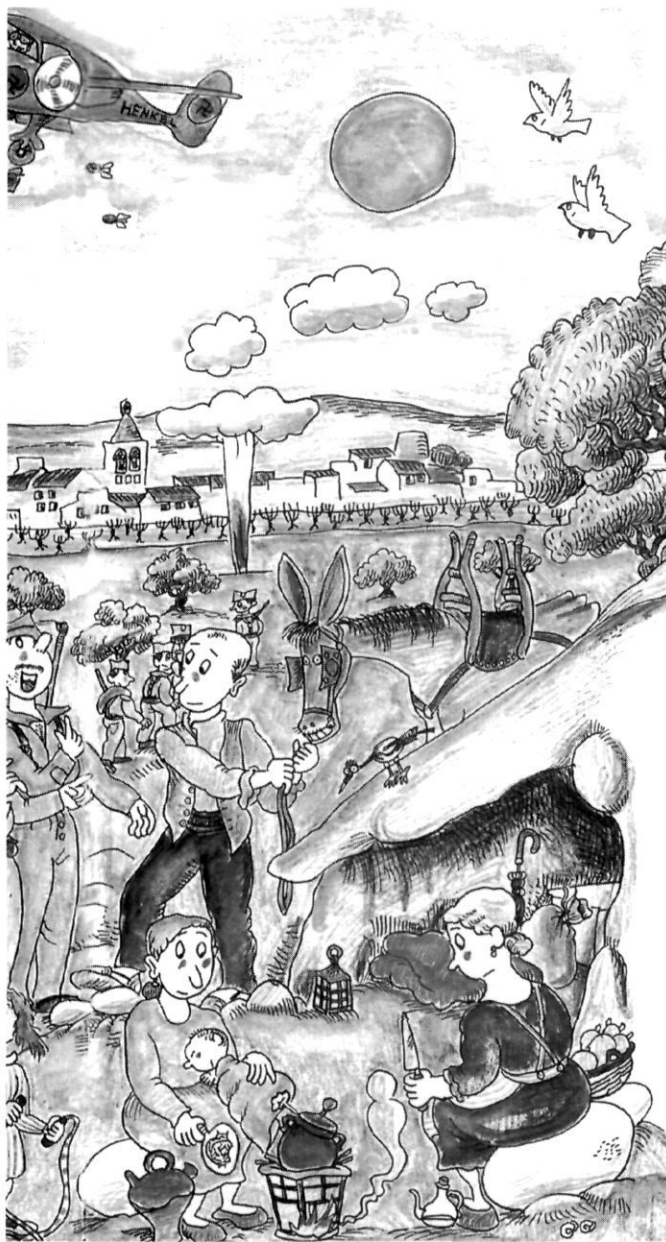

Josep Balcells i Josep M. Penedès. Els oncles Josep Balcells i Pau Penella. Les ties Fina, Maria i Ramona Bertran. I de les fones que ens fèiem per caçar pardals, de la guapa tia Cecília, que quan feien ball al casal era la reina. Encara sento la gelosia de quan la treien a ballar.

Recordo l'encís de la «Farines», que tenia una cara com la lluna plena i uns ulls increïbles. Dels mesos de juny i juliol, llargs i calorosos, el segar i el batre, el dormir a l'era dels somnis, el llamp que va caure tan a prop de la cabana, l'esforç de l'oncle Josep entrant desesperat els sacs de blat perquè no es mullessin.

Arribem al 5 d'abril de 1938. Aquell dia es produeix el primer bombardeig a Agramunt. Encara era al llit prop del meu pare, que havia arribat de permís des de Barcelona. Tot d'una sentim un gran rebombori: els avions alemanys Heinkel, amb vol baix, metrallen i bombardegen, instants abans donaven per la ràdio la conquesta de Terol per la República. En pocs moments, fugirem de casa en direcció al canal, ens vam ficar al corral i ens posàrem dins de la corralina del porc, amb una petita branqueta a la boca, una defensa per a la pressió de les explosions. Soltadament una bomba va caure al costat, sort que una paret gruixuda va parar l'impacte. Gallines, pollastres i conills van ser-ne les víctimes.

A partir d'aquest moment ens vam plantejar d'anar a viure al bosc del Siscar, a una cabana. Aquí comença una vida diferent, més dura, salvatge, integrada dins la natura.

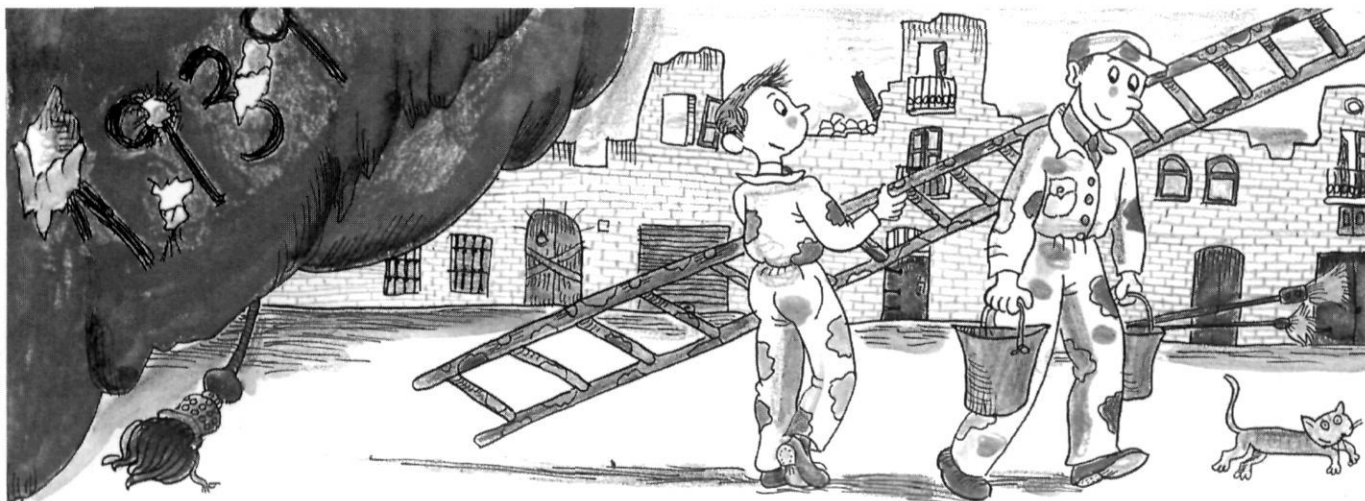
Els arbres, la terra, el rostoll, les perdius, les garses i les alzines, els conills i les llebres, el sol, el glaç i les estrelles brillants de les nits, era un tot cosmològic. Vivíem a uns tres quilòmetres del poble i havíem perdut el contacte quotidià amb la gent, els amics s'havien dispersat, l'església es veia lluny, amb el perfil vertical del seu campanar. De tant en tant alguna bomba, primer el fum, després el soroll.

A finals de desembre del 1938, l'ofensiva franquista queda paralitzada a uns dos quilòmetres d'on érem nosaltres. L'avi havia fet un forat sota d'una roca, que formava una petita cova. En els moments de tranquil·litat, que eren pocs, sortíem, els soldats ens pidolaven qualsevol cosa per menjar. Recordo que un d'ells va demanar a l'avi que els deixés una mula que li dèiem «Pequeña» per fer no sé quins treballs i l'avi els hi va dir que el que volien era menjar-se-la. Malgrat tot, se la van emportar.

Els dies passaven i les línies de foc seguien sense gaire moviment. Nosaltres vivíem entre dos focs. L'artilleria republicana estava situada a Puigverd, quan disparaven, els seus obusos passaven per sobre dels nostres caps.

De sobte, la mare va decidir tornar a Barcelona, i un matí molt fred a finals de desembre sortirem del bosc cap a Agramunt camí de Cervera.

Runes, soldats desmoralitzats, amb un gran fons coral d'explosions. Vam caminar durant tot el dia per arribar a Cervera; jo tenia onze anys, i els meus germans Martí i Guillem nou. L'estació de Cervera era plena de refugiats. A la matinada vam agafar l'últim tren que sortia cap a Barcelona.

Aquest fet va significar el començament d'un final molt trist. Una gran frustració i també una contradicció, la pèrdua d'un món màgic. A partir d'aquell moment els secrets de la naturalesa entraven a la meva memòria.

El teló va caure el 26 de gener a Barcelona, ens endinsàvem en la repressió i en la ruptura cultural. Als 14 anys vaig començar a treballar d'aprenent de pintor de parets amb el meu pare i els meus oncles. El meu pare va morir l'any 1943, just els dies de la desfeta nazi a Stalingrad.

Fins a l'any 1951 faig de pintor de parets, a partir d'aquest moment i amb moltes dificultats aconsegueixo dedicar-me a la pintura, sempre realitzant treballs d'aproximació com són els decorats de teatre de ballet i la il·lustració de revistes. L'any 1953, guanyo una beca de l'Institut Francès per estar cinc mesos a París. Aquest viatge va colpir-me, significava creuar la frontera per primera vegada, poder contemplar cara a cara la pintura del segle XX. Anava a un país amb llibertat, lluny dels tricorns i dels bigotis retallats.

La tornada a Barcelona va ser molt diferent. Tenia la terrible sensació que la gàbia era propera. Segueixo treballant amb il·lustracions, decorats, gravats... i visc una certa crisi. París m'ha donat moltes coses i aquestes m'han fet modificar conceptes. París, per a mi, va significar un abans i un després.

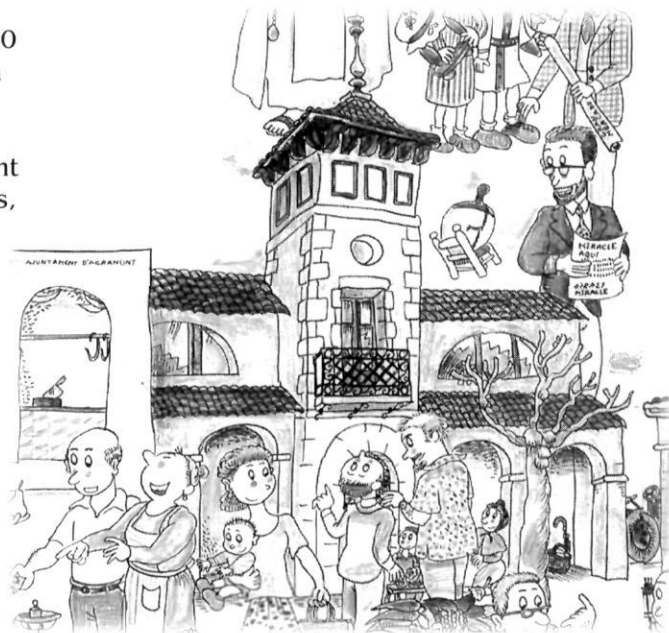
Ara però, haig de fer drecera i arribem a la fi dels 40 anys de foscor. La nit de Nadal de 1975 mor la meua mare.

L'any següent presento a la Biennal de Venècia el quadre Agramunt. És una entrada clara al retrobament del bagatge acumulat i que es constata en els rostolls, les terres i el fang.

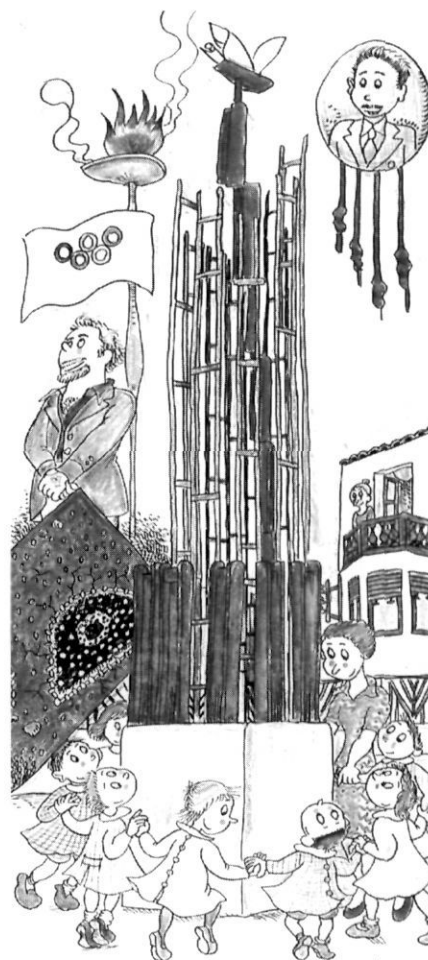
A l'any 1990, s'instal·la a les escoles públiques d'Agramunt, una escultura meua en homenatge al president Lluís Companys. A partir d'aquest moment estableixo de nou un contacte directe amb Agramunt. Tots estem interessats a fer possible que obres meves s'exposin de manera permanent al poble, sobretot les que d'una forma implícita, estan condicionades per aquestes terres.

Aleshores sorgeix la possibilitat d'utilitzar l'espai d'aquell antic mercat per exposar-hi les meves obres. En un primer cop d'ull m'adono que les condicions del lloc són magnífiques: hi ha molta llum i molta alçada.

A l'any 1970 faig una primera exposició a Agramunt, gràcies a l'entusiasme d'un veí del poble, Josep Farreny, que fa revivre la meua vinculació amb Agramunt.

L'experiència té continuïtat als anys 1981 i 1984, aquesta darrera presentada per Daniel Giralt Miracle.

Tot comença a posar-se en marxa amb la dedicació entusiasta per part de l'alcalde Josep Huguet i del que era aleshores president de la Diputació de Lleida, Josep Companys. L'espai reuneix les característiques idònies: 600 metres quadrats en una planta, amb una altura de 7,5 metres. L'estructura s'ha mantingut exacta a la seva funció de mercat, sols s'hi ha fet alguna remodelació. Els petits arcs interiors, que abans demarcaven l'espai de cada parada, formen la divisió que establirà la galeria on penjarem els quadres.

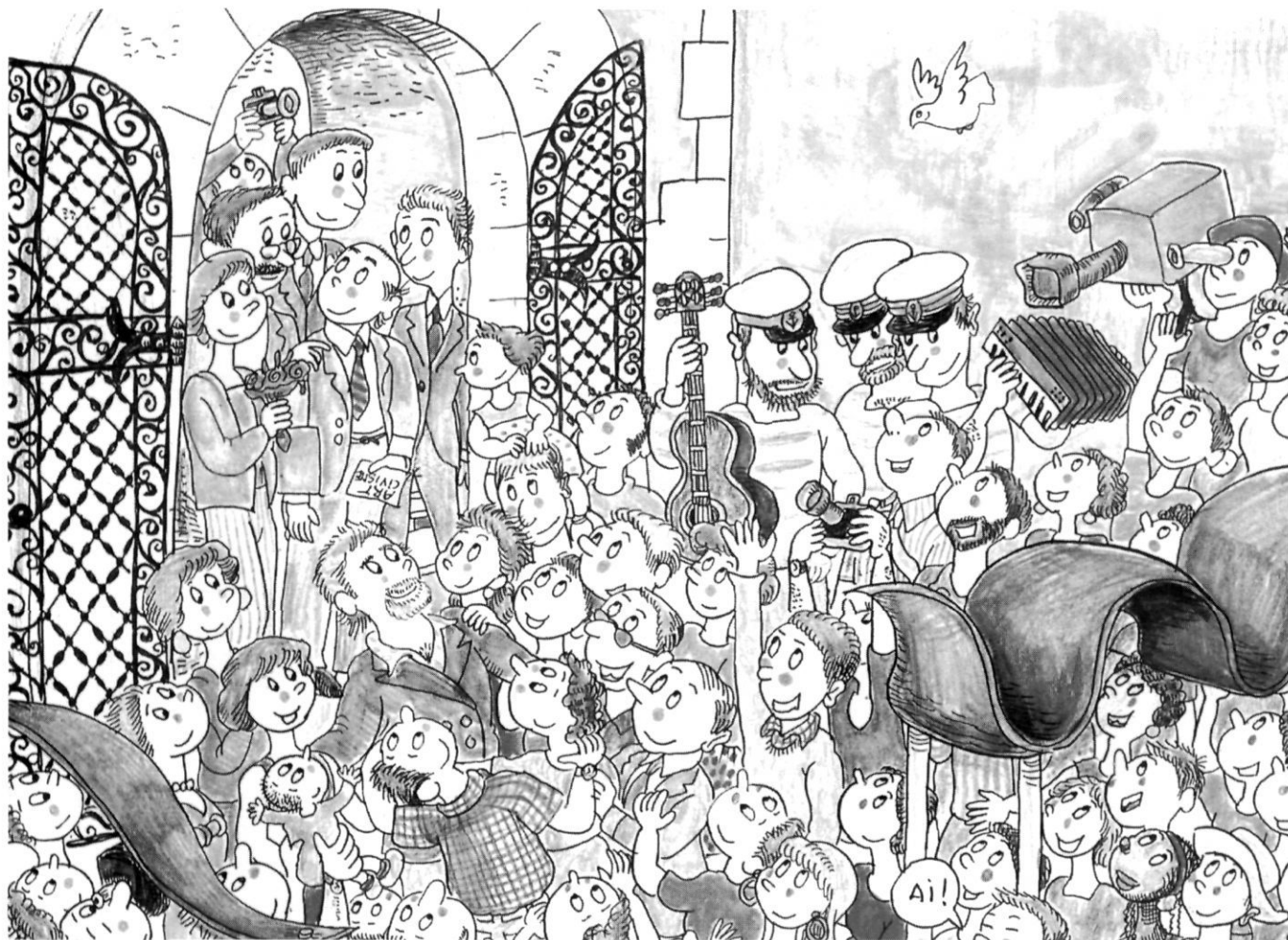
L'Espai Guinovart d'Agramunt es va inaugurar parcialment per la Festa Major del 1993. La part central encara no estava enllestida, ni el mural (que tenia la bastida posada) ni la cabana, ni l'era. Malgrat tot, crec que el resultat va ser molt positiu, perquè els agramuntins van assumir i fer seu aquest espai.

En aquesta inauguració oficiosa, es produí un fet important. Al cap d'urbanisme de la Generalitat

Francesc X. Ventura li va agradar molt l'Espai i va dir que també calia reformar la plaça i que això aniria a compte de la Generalitat.

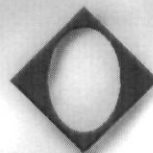
Des del primer moment vaig tenir clar que la plaça havia de continuar essent la del mercat. El plantejament de les escultures consisteix a seguir senzillament uns arcs creant tres cossos que formen una ondulació, i les verticals que fan de suport puntualitzen els arcs.

L'altra escultura que complementa la plaça és la balança. És una forma mòbil, vertical, rítmica, de canvis articulats de bigues de ferro entregirades culminant en un punt mínim que connecta el centre d'un gran arc. En un dels plats una sèrie de peces de torrons, amb una forma piramidal, creant de per si una situació més formalment creativa que anecdòtica. A l'altre plat de la balança un sac que simbolitza la collita. Aquesta escultura, per la seva alçada i la seva situació, condiona tot l'espai i n'articula el ritme global.

Agramunt
T. 39 01 42

*Banquets
de
Boda*

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrssa...

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2on pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

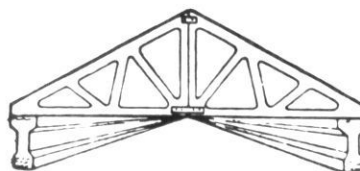
- Pintura industrial i decorativa.
- Especialitat estucs italians.

(Demani pressupost
sense compromís)

C/. Institut, 30, 1er, 2a
Tel. 39 24 40
Fax 39 01 15

25310 **AGRAMUNT**
(Lleida)

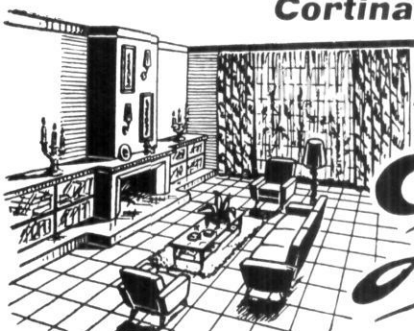
PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

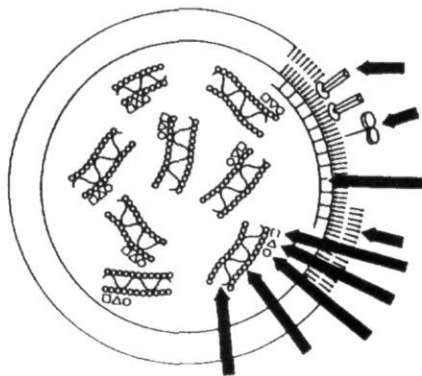
Avgda. Catalunya, s/n.
Teléfon (973) 39 03 39
25310 **AGRAMUNT**

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

Què cal saber de la grip

La grip és un dels problemes epidemiològics més importants del nostre temps, i es pot definir com una malaltia transmissible amb un elevat poder de difusió i presentació hivernal. Està produïda per un virus que afecta fonamentalment les vies respiratòries superiors donant com a resultat els símptomes típics: malestar general, mal de cap, calfreds, irritació de la gola, tos, congestió nasal, febre (entre 39° i 40° C) i dolor muscular, que donen al malalt la impressió d'haver rebut una "pallissa". Aquest quadre clínic, normalment és benigne, excepte en certs tipus de població d'alt risc (ancians, diabètics, malalts del cor) en què pot donar lloc a complicacions.

No existeix tractament específic, per

això la manera més adequada per reduir el seu impacte és mitjançant la vacunació. La vacuna s'ha d'administrar durant la tardor. Els efectes secundaris són lleus i poc freqüents, ocasionalment pot produir envermelliment o induració

al lloc de la punxada i malestar o febre.

Per això si vostè és:

- Més gran de 65 anys
- Malalt del cor o la circulació
- Diabètic
- Malalt pulmonar (bronquitis o asma)
- Pateix altres malalties cròniques el millor consell és la vacunació antigripal.

Si després de tot la grip fa la seva aparició, els nostres consells són:

- Repòs al llit
- Líquids abundants i variats
- Medicació simptomàtica per reduir la febre i el malestar
- Bafos
- Preparats per la tos

Campanya vacunació antigripal 1995

"Si la grip no vols tenir al C.A.P. has de venir"

HORARIS:

PUIGVERD D'AGRAMUNT: dia 2 d'octubre a les 9 h. matí.

MAFET: dia 3 d'octubre a les 9 h. matí.

AGRAMUNT: del 4 al 31 d'octubre a les 9 h. matí.

(FESTIUS NO)

Per vacunar-se, s'ha d'agafar número (els números es donaran per telèfon o bé personalment a la recepció del CAP).

Cada dia es vacunarà un màxim de 45 persones.

Per la vacuna no cal fer recepta, es facilitaran en el mateix cap.

PER DEMANAR NÚMERO PODEU TRUCAR DE 8 A 21 H, A PARTIR DEL DIA 2 D'OCTUBRE

NOTA: Si té algun dubte consulti el seu metge o infermera.

Novè i setè aniversari
dels esposos

JOAN AÑÉ i SALA
MARIA ROS i LLUELLES

*Els seus familiars us demanen a tots els qui els
vàreu estimar un record i una pregària.*

Agramunt, setembre 95

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (23) "Agramunt, vila d'art i d'artistes"

A i Remei, que n'és de bo quan podem penetrar, copsar l'essència de l'art! Allò que ha creat l'artista! Allò que podem mirar, potser només, amb els ulls de l'ànima! Quan s'exerceix aquesta comunicació, s'esdevé com una mena de miracle. I hom agraeix aquesta sensació, que és el fruit de tot el procés d'atansament, d'amor, a l'obra autèntica. Llavors l'obra es dona, es fa entenedora a qui ha merescut degustar-la. Mira al cap de munt de "Les quatre estacions" d'en Guino, Remei, tant com l'hem mirat aquesta gran obra, i no hi ha dubte que, com els bons vins, com més passarà i més mirarem, més i més hi veurem, i més bona la trobarem. Tota aquesta varietat de colors bellíssims, variadíssims, tan sàviament harmonitzats amb tots els elements. És com una gran simfonia, com un gran poema. Sons, lletres, colors, formes... Quina diferència hi ha? cap, tot és el mateix, Pep. Doncs, com et deia, Remei, allí al cap de munt de tot. Allí on en Guinovart ha fet esclatar la primavera que no ha pogut aguantar-se, que ha sortit i tot del quadre, quedant-s'hi. Aquests dotze pètals o fulles, sàviament oberts o obertes, de la flor, són com una mena de consagració de la primavera, i

és que en conjunt aquesta obra té vida pròpia. I amb l'acabat que té del sobre amb arc, s'equilibra tot i dona una sensació de pau, que predisposa a la contemplació en silenci. Tots els arcs de l'Espai, uns grans, altres petits, tots necessaris, ens fan sentir en un ambient com si estiguéssim en un temple, en el qual hi voldríem aquell silenci; el mateix. Llavors és quan l'obra ens parla, potser la bona obra parla sempre, el que passa és que nosaltres no sempre oïm per falta de concentració, d'estima, d'amor al proïsme, a més de l'art.

– Què fa en Josep Guinovart: pinta, crea, juga, Pep? A mi em sembla que en Guino és el nen que ha esdevingut adult, que no ha parat de jugar. Com Picasso, com Miró. En Guino, com ells, ha aconseguit jugar, pintar, crear, amb la puresa, la netedat, de quan era infant.

– L'any passat fou, que veiérem a la "Filmoteca" aquells documentals sobre art? Recordeu Pep i Remei aquell en què vàiem el gran mestre Picasso pintant sobre un vidre transparent, en què podíem apreciar l'expressió de la seva cara, el gest del seu cos i com amb la mà feia aquells dibuixos sempre genials? Era un documental d'Henri Georges Clouzot que es deia "El misteri Picasso",

és l'autor també del gran film "El salari de la por". En art hi ha una dimensió que és molt difícil de copsar, d'entendre, de disfrutar, encara que és a l'abast de tothom. Sempre és qüestió, més de voluntat, que de capacitat, o bé, s'aconsegueix aquesta per l'insistir amb l'altra. Un dia, en Josep Guinovart em va dir una frase molt profunda i senzilla, que fa referència al que estic dient. Després d'una llarga xerrada parlant d'art, de la seva obra i d'altres, en què hom feia un elogi a Velázquez, i intentava amb qualificatius, poder expressar sense aconseguir-ho el molt que m'agrada aquest, en Guino va dir: "Pensa que hi ha molt poques persones que entenguin a Velázquez". Val a dir que jo em vaig sentir molt satisfet.

– Bé, Josep, però quan podrem veure, ja que parlem de cinema d'art, aquell documental en què tu i el Pepito, l'oncle del Guino, vàreu anar a "La Canosa" amb aquella gran documentalista de Barcelona, en què estiguéreu tot el dia filmant pel bosc del Siscar? –Sí, teniu raó, quan el veurem? Però a més, tampoc no hem vist aquell altre en què vingueren en Jordi Grau amb tot un equip a filmar l'Espai i per tot el poble. Jo no em canso de dir-li-ho al Guino.

SANGRÀ

FABRICANT DE TENDALS

Persianes - Tapisseria - Cortinatges - Matalassos
Mosquiteres - Mampares bany

Av. M. Jolonch, 36 - Tel. 39 06 37 **AGRAMUNT**

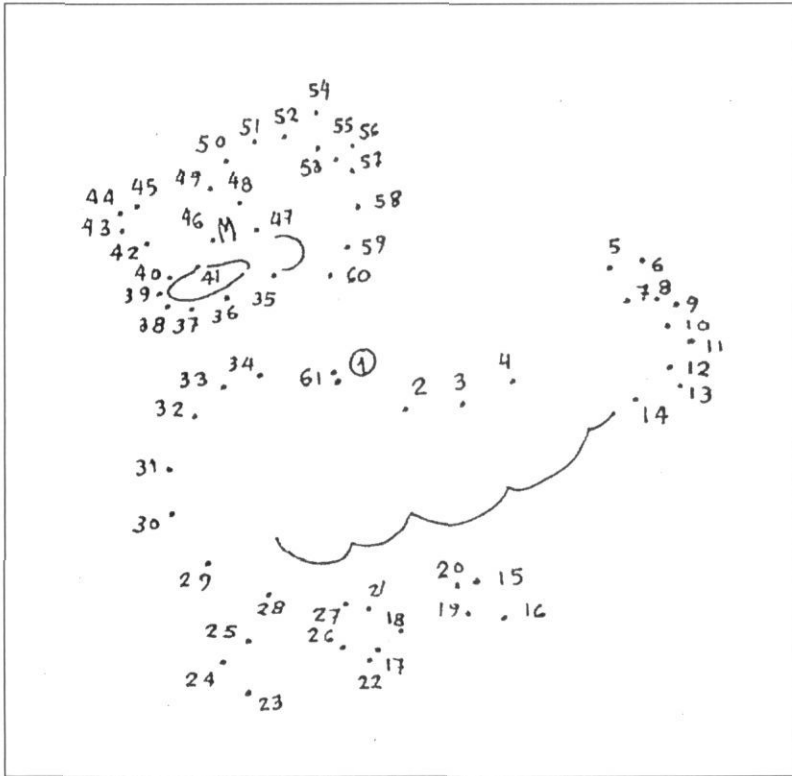
Llibreria
Papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

PUNT A PUNT

Uniu els punts de l'1 al 61 i obtindreu un simpàtic dibuix.

Solució al PAS AL REI,
per P. R.:

Tanquil·litat i bons aliments,
tenen sanes a les gents.

Solució al
NUMEROGRAMA:

Σ	=	1	x	Σ	x	1
11	11	11	11	11	11	11
6	=	9	-	Σ	x	5
-	/	/	/	/	/	/
9	=	1	-	Σ	+	2
x	x	x	+	+	+	+
2	=	6	/	4	x	3

NUMEROGRAMA

Ompliu els quadres blancs amb les xifres -del 0 al 9- i signes que fan viables les operacions aritmètiques indicades.

	X		÷		=	2
+	■	+	■	X	■	
	+	5	-		=	6
÷	■	÷	■	÷	■	
	X		-		=	9
=	■	=	■	=	■	=
1		3		1	=	3

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa, i fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

li	bons	i	Tran
a	ments,	quil·	tat
sa	te	a	li
nen	nes	gents.	les

L'IVÀ I EN MARC

La caLaiSera.

Campanya d'ajuda
humanitària

EUROPA X BÒSNIA
Catalunya X BÒSNIA

(93)
☎ 412 62 04

APORTACIONS ECONÒMIQUES

C.C. "Europa per Bòsnia"

Núm. 2100-0343-13-0200204004 de **La Caixa**

Què puc fer per Bòsnia?

Més informació:

☎ 900 300 500

FUNDACIÓ PRIVADA
ESPAI GUINOVART AGRAMUNT

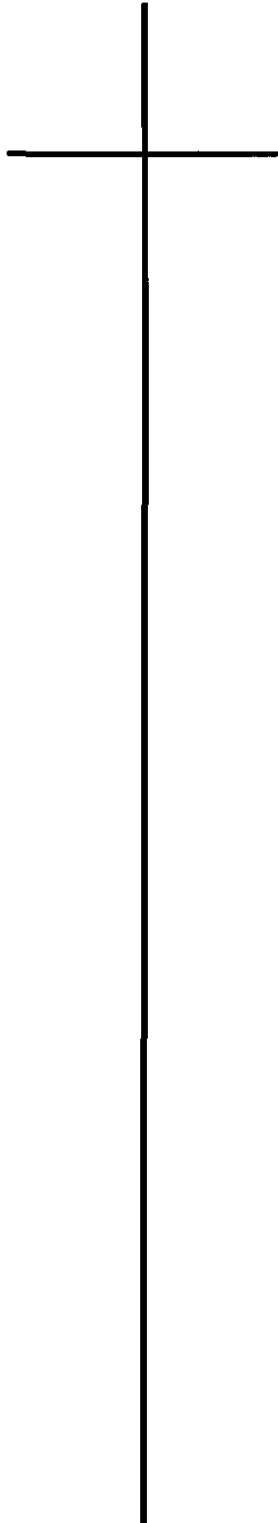
Col·lecció "Terra de Sió"

Horaris de visita

de dimarts a divendres de 18h. a 21h.
dissabte de 12h. a 14h. i de 18h. a 21h.
diumenge de 12h. a 14h.
(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 - 390904

**Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT**

Segon aniversari

*Joaquim Muro
Sánchez*

*que morí cristianament
el dia 7 de setembre de 1993.*

E. P. D.

*La família i tots els que l'hem estimat
el tenim viu en el nostre record.*

Agramunt, setembre 1995

CLUB HANDBOL AGRAMUNT C.H.A.

SECCIÓ FUTBOL SALA

CATEGORIA 2a DIVISIÓ:

Disposats a iniciar la nova temporada amb molta il·lusió per part de tots els components de l'equip. Cal fer esmena a les noves incorporacions a segona divisió, que de ben segur aportaran la seva tècnica i experiència perquè l'equip pugui demostrar la seva capacitat i d'aquesta manera consolidar-se en aquesta categoria i perquè no, pensar en l'ascens a la primera divisió.

Jugadors: Marçal Balagueró, Xavier Esteve, Miquel A. Castillo, Narcís Repilado, Manel Llorens, Tonet Fernández, Marçal Penella, Juli Martínez, Roman Martínez, Juanma Serrano, Josep Maria Torres i Jaume Guixé.

Entrenadors: Jaume Torres i Xavier Secanell.

Delegats: Antoni Ortiz i Jaume Puig.

CATEGORIA 3a DIVISIÓ:

Vist l'èxit aconseguït en la passada temporada, l'entrenador de l'equip de la tercera divisió té total i absoluta confiança en els mateixos jugadors que tan bon paper van fer l'any passat, a pesar d'ésser el primer any en què varen jugar junts. Per tant el principal per aquesta temporada que comença, és mantenir-se en aquesta bona línia de joc i d'ésser així de ben segur que s'aconseguiran els objectius previstos sense problemes.

Jugadors: Roman Serra, Joan Riera, Miquel Pla, Josep Sàiz, Jaume Areny, Joan Rodríguez, Xavier Farreny, Francesc Sàiz, Joan Serra, Manuel Ramos i Oliver Baró.

Entrenador: Andreu Ramos.

Delegat: Rafael Castro.

Joan Rodríguez

SECCIÓ D'HANDBOL

CADET MASCULÍ i FEMENÍ - 2a. Catalana.

Per la present temporada 95/96, el club comptarà amb dos equips de la categoria cadet masculí, l'A que serà cadets de 2n. any i el B que restarà format per cadets de 1r any i infantils.

Aquests equips disputaran la competició de 2a. Catala-

na, i en la primera fase disputaran els partits en el grup de Lleida, juntament amb els equips d'Alcarràs A i B, Pardinyes i AVEMA, els dos primers classificats d'aquesta fase passaran a la fase final per optar l'ascens a la categoria preferent.

L'equip A serà entrenat per l'Àngel Rallo i l'equip B per l'Albert Pellicer. El Delegat dels equips és l'Antoni Figuera.

També en la categoria femenina hi haurà dos equips cadets i també disputaran la primera fase a Lleida, juntament amb els equips de Ponts, Guissona, Cervera, Associació Lleidatana i Alcarràs.

L'equip A serà entrenat per la Núria Gros i l'equip B per l'Anna Viladrich. El Delegat dels equips és el Raül Ripoll.

JUVENIL MASCULÍ - 2a. Catalana.

L'equip Juvenil lluitarà amb els equips de Barcelona en el seu grup, amb un total de 8 equips, tindran una competició difícil i d'alt nivell esportiu, el responsable tècnic serà el Xavier Súria i el Delegat el Joan Manuel Hernández.

El sorteig de la primera fase se celebrarà el proper dia 14 de setembre i la Competició s'iniciarà el 22 d'octubre.

SÈNIOR MASCULÍ - 3a. Catalana.

L'equip sènior masculí inicia la temporada 1995/96 amb l'objectiu d'obtenir una de les 10 places que donen opció a l'ascens de categoria per participar la temporada 96/97 en la categoria de 2a. catalana, així inicia els actes del 25è aniversari del Club amb un ascens.

Per aquesta temporada l'equip sènior estarà format pels jugadors següents:

Porters: Ivan Pellicer, Jaume Espinal i Sergi Catalan.

Jugadors: Josep Maria Balasch, Jordi Carbó, Toni Invernon, Àngel Rallo, Marc Buireu, Joaquim Peco, Albert Pellicer, Narcís Balagueró, Lluís López, Salvador Cuñat, Andreu Pérez i Xavier Balagueró.

Els també jugadors Joan Saball i Roman Farré, compartiran el joc amb la responsabilitat d'entrenar l'equip, amb el suport i assessorament tècnic del Joaquim Peco.

Els Delegats de l'equip seran, el Tomàs Rovira, el Josep Esteve i l'Enric Escolà.

SÈNIOR FEMENÍ - 2a. Catalana

L'equip sènior femení un any més continuarà amb la competició de 2a. catalana, però aquesta vegada comptarà amb un altre equip de Lleida i de ben a prop, el Guissona. Els partits oficials s'iniciaran el mes d'octubre i la resta d'equips seran de Barcelona.

Electricitat ALBAREDA Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ Sió, 12 Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70
Motos BOVET Carrer Institut Tel. 39 09 99
Forn CAMATS Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38
Magatzems COTS Plaça Mercadal, 4 Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ Guimerà, 3 Tel. 39 01 65
Fotos FONT Sió, 31 Tel. 35 04 34 La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH Plaça del Pou, 1 Tel. 39 00 30
Electricitat J. OMEDES Plaça del Pou, 22, 6º B Tel. 39 04 22
Rellotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14
Torrans ROIG Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER Sió, 35 Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esports

VETERANS DEL CH AGRAMUNT

Per aquesta temporada que ara s'inicia i que del tot segur hi haurà canvis en la Delegació Territorial, hi ha programada una competició d'equips veterans, que probablement se celebraria durant la primera, i per tal de formar equips es celebrarien diferents torneigs, a partir del desembre, en la nostra Vila, serà el 3r Torneig de Nadal de veterans.

CAMPIONAT D'ESPANYA CADET FEMENÍ

L'equip de l'A.S.L. Handbol Agramunt participà del 22 al 29 de juny passat en la Fase Final del Campionat d'Espanya Cadet celebrat a Màlaga. L'equip agramuntí representava a Catalunya en aquesta competició per la seva condició de campió autonòmic i després d'eliminar en la Fase Sector als representants de Balears i Castella-Lleó. La resta d'equips participants varen ser: C.B. Mar València, Balonmano Elche, Vañeras Remudas de Gran Canaria, Balonmano Gijón, Clubasa Santander, C.D. Leganés i La Jota de Saragossa.

Primera Fase: En aquesta fase del campionat els nervis i la manca d'experiència influïren molt en els resultats finals del segon i tercer partit, malgrat dominar bona part de l'encontre. Fou clau el segon partit contra La Jota en què la victòria hauria atorgat moltes possibilitats de lluitar després per les primeres places.

Resultats:

C.D. Leganés 18 - A.S.L. Handbol Agramunt 10
A.S.L. Handbol Agramunt 11 - La Jota 12
Balonmano Elche 14 - A.S.L. Handbol Agramunt 12

Segona Fase; Eliminatòries pels llocs del 5è al 8è: Després de perdre ajustadament el primer partit l'Handbol Agramunt aconseguí una merescuda victòria en el darrer partit que li atorga la 7a plaça del campionat.

Resultats:

Clubasa Santander 15 - A.S.L. Handbol Agramunt 12
A.S.L. Agramunt 13 - La Jota 12

Les integrants de l'equip van ser: Yasmina Berenguer, 16 gols; Dolors Mari, 14 gols; Annabel Areny, 11 gols; Marta Pérez, 8 gols; Gemma Cortijo, 5 gols; Anna Farrero, 3 gols; Marta Montagut, 1 gol; Eugènia Massobé, Montse Vall, Mari Delgado, Neus Segura i Ivette Massana. Entrenador: Gerard Gros. Delegat: Gerard Lasierra.

Cal valorar com a molt positiva la participació de l'A.S.L. Handbol Agramunt en la Fase Final del Campionat d'Espanya, tenint en compte la categoria dels equips participants. El fet que una població com Agramunt representi a Catalunya en una competició tan important ha de ser motiu d'orgull i joia per a tots els agramuntins dels qui esperem suport en aquesta nova temporada que acaba de començar.

Gerard Gros

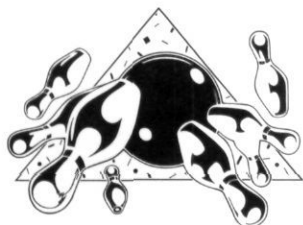

ESCACS

Aquest any no es participarà en la competició federada, donat que no han sorgit els jugadors necessaris per poder formar equip, llavors l'objectiu de la secció és el de treballar amb la base i així d'aquí dos o tres temporades poder tornar a la competició.

BITLLES

El Joan Saball, gran amant de l'esport de les bitlles, va proposar la formació d'una secció de bitlles i competir federadament, per tal d'impulsar una secció d'aquest esport en la nostra Vila i també de poder disfrutar del mateix, el qual gaudeix de gran tradició i història, el proper dia 7 d'octubre se celebrarà dintre dels actes de la Fira del Torró la 1a. Tirada de Bitlles "Vila d'Agramunt", en la qual hi ha prevista una participació del voltant de 400 tiradors.

SECCIÓ DE MOTOCICLISME

Trial

CAMPIONAT D'ESPANYA

En Francesc Recio el primer any de competició ha finalitzat el Campionat d'Espanya en 9è lloc, havent obtingut els resultats següents:

Proves en què ha participat el jove Francesc Recio:

12-3-95 Madrid Camp. Espanya 6è cadet
21-5-95 Terrassa Camp. Espanya

Anava primer classificat en la primera volta però va haver de retirar-se a causa d'una caiguda i no va poder

participar en la segona volta, la caiguda li va produir una lesió a la mà.

11-6-95 Sant Cebrià (Girona) Camp. Espanya 14è cadet

Aquesta prova va ser molt dura pel nostre corredor ja que va competir amb una lesió al turmell que no li va deixar demostrar les seves qualitats.

3-9-95 Fitero (Navarra) Camp. Espanya 2n cadet

El resultat més important a només un punt del primer classificat i campió d'Espanya, i amb la millor volta sobre tots els participants, amb un sol peu de penalització.

Aquesta va ésser l'última prova del Campionat d'Espanya, i ara una vegada finalitzada la competició, cal dir que ja s'han sentat les bases per un gran campió i que del tot segur la propera temporada podrem gaudir d'excel·lents resultats.

També ha participat en altres proves del Campionat de Catalunya, a Tortosa (5è), a Andorra (1r.), a Alcoletge (3r) i al trial internacional de Sallagosa (França, Catalunya Nord) on va obtenir el 1r. lloc.

El Jaume Perucho de la categoria veterà B, en la prova celebrada a Arinsal del Campionat d'Andorra va aconseguir classificar-se en 6è lloc i porta una bona posició en el Campionat Provincial.

Jordi Martí

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

OFICINA COMARCAL
DE CONSUM I TURISME

PRECAUCIONS AMB EL GAS

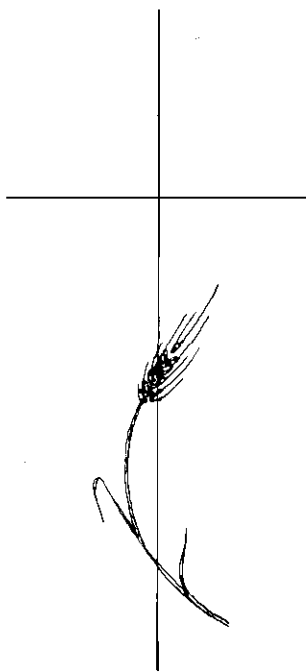
- Si se sent olor de gas no s'han d'encendre llumins ni accionar cap aparell elèctric.
- Els aparells i la clau de pas s'han de tancar cada nit i en marxar de casa.
- No s'han de tapar mai els forats de ventilació determinats per la companyia.
- Les bombones de butà han d'estar sempre en posició vertical.
- El propà i el butà no es poden emmagatzemar mai a soterranis, ja que són gasos més pesants que l'aire i en cas de fuga s'acumulen sempre al nivell més baix.
- Les connexions amb tub flexible de goma són molt delicades. No s'han de fer connexions casolanes i cal respectar sempre la data de caducitat dels tubs.

REVISIONS PERIÒDIQUES

Les revisions de la instal·lació, les ha d'efectuar només una empresa autoritzada.

El propietari de l'immoble, o bé de la comunitat de propietaris, és responsable del manteniment de la instal·lació des de la connexió de l'entrada de l'edifici fins al comptador. L'usuari ho és de la resta.

Per a qualsevol tema relacionat amb el consum, podeu dirigir-vos a l'Oficina Comarcal de Consum i Turisme, al C/. Agoders, 16. Tel. 50 08 83. TÀRREGA.

*Francis
Ramon i Vilalta*

9-8-1973 / 18-9-1994

*Mentre les llàgrimes vessen dels meus ulls
i el pols de la meua mà no cessa de tremolar,
m'apareixen en el record quatre mots plens d'enyorança,
que encara en el present segueixen vius en el meu cor.*

Sempre en el meu record.

L'Ajuntament informa

Ajuntament Ple 27-7-95

APROVACIÓ PROJECTE DE CONSTRUCCIÓ EN SÒL NO URBANITZABLE

S'acordà d'aprovar el Projecte presentat per l'empresa BLANC i NEGRE, SA per a la construcció d'un magatzem en planta baixa i un local en baixa pis annex a l'hotel existent, situat a la Ctra. de Cervera, s/n d'aquest terme municipal.

REGIDORIA DE FESTES: FESTA MAJOR 1995

Ens plau de manifestar la nostra complaença per la nombrosa assistència de públic a tots els actes de la nostra Festa Major i pel respecte i civisme que en tot moment han imperat en la mateixa, això ha comportat un lluit ambient festiu del qual ens en cal felicitar.

Agraïm la col·laboració efectuada pels següents comerços i entitats: Impremta i llibreria Gaspar Vicens, Merceria Rosa M. Torres, Magatzems Cots, Impremta i llibreria Isidre Marsà, Comerç i ferreteria Ca l'Escolà, Queviures Cal l'Isant, Torrons i xocolata Vicens, Banc Central-Hispano, Tallers Jové, Tallers Miquel Rovira, Gestoria Feixa, Bar Esport, Relotgeria Josep Pla, GRUP CONSIST, Relotgeria Llagunes.

I també us esperem a la propera Festa Major del 1996!

La Regidora de Festes

LLICÈNCIES D'OBRES:

Antoni Zambrano i Gómez, ampliació d'un habitatge unifamiliar i connexió de claveguera. C. del Canal.

Maria Pilar Fitó i Vilella, per l'enderroc d'una casa. C. de Sió.

Maria Pilar Fitó i Vilella, per la construcció d'un edifici. C. de Sió.

MATADERO FIGUERA SA, per la construcció d'un magatzem. Raval de Puigverd.

Xavier Rendé i Pujol, construcció de quatre habitatges unifamiliars i connexió d'aigua i de clavegueres, C. de Pau Casals.

Xavier Rendé i Pujol, per la construcció de quatre habitatges unifamiliars i connexió d'aigua i clavegueres. C. de Pompeu Fabra.

Ramon Carulla i Castellà, construcció d'un magatzem. Ctra. de Cervera.

MESENER SL, construcció de tres habitatges unifamiliars i connexió d'aigua i clavegueres. Av. dels Esports.

Pere Mora i Giribet, per arreglar la teulada de la casa i pintar façanes. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Joan Vilanou i Galitó, per col·locar porta al magatzem. Av. dels Esports.

COMERCIAL CERCÓS SA, arreglar un local i reformar aparadors. C. de la Barretina.

Damià Miró i Pampalona, per enrajolar baixos cuina i golfes de la casa. C. de Jaume I.

OBRES DEL SIÓ SL, per fer una rampa a l'aparcament. Av. de Jaume Mestres.

Dolors Muñoz i Martínez, per col·locar un rètol lluminós. C. de St. Joan.

Joan Carles Cuberes i Estany, per connexió d'aigua potable. Camí de les Planes.

Gilbert Bertran i Puigpinós, connexió d'aigua potable. Raval de Puigverd.

COMUNITAT DE VEÏNS C. DE PAU CASALS, 1, per un gual permanent. C. de Pau Casals.

Àngel Aymerich i Esteve, per tancar dos patis. Ctra. de Balaguer.

Josep M. Panadés i Pont, per obres interiors a la discoteca. Av. de Catalunya.

Jaume Vicens i Manau, per enrajolar el menjador de la casa. Camí de les Planes.

Maria C. Sola i Arredondo, per col·locar rètol lluminós. Ntra. Sra. de la Mercè.

Assumpció Cortada i Roset, per tancar un pati. Ctra. de Tàrraga.
Ramon Eroles i Solé, per tancar un pati. Ronda dels Comtes d'Urgell.
Ramon Vilalta i Huguet, per col·locar una reixa de ballesta. Pça. del Mercadal.

Ramona Carrera i Lluelles, per canviar la canalera de la casa. C. del Canal.
Josep L. Robreso i Gil, per gual permanent. Av. d'Agustí Ros.

Josep A. González i Fernández, per acondicionament d'un local. Av. dels Esports.

Joan Puig i Tugues, per arrebossar façana i col·locar canalera. Agregat de Mafet.

Manuel Erenia i Marín, per col·locar una reixa de ballesta. C. de la Sabateria de Baix.

Pere Vilella i Cifuentes, per gual permanent. Camí de les Planes.
Fc. X. Santamaria i Pascual, per desembussar una canonada. C. de Sió.

Àngel Villalba i Rojo, per refer la teulada de la casa. C. de la Muralla.
Josep Maria Pijuan i Solé, per enrajolar saleta i menjador de la casa. C. de St. Joan.

Pere Solé i Buireu, per enrajolar habitació. Ctra. de Cervera.
Joan Pampalona i Càceres, per enrajolar el terrat de la casa. C. de Sió.

Jesús Villalba i Sánchez, per fer un rebost. C. dels Asgous.
Maria Lurdes Suàrez i Noya, per fer una terrassa a la teulada de la casa. C. Orient. Agregat de les Puelles.

Joan Novau i Vilanova per rebaixar la vorada del davant del local de la casa. Baixada del Convent.

Jaume Figueres i Vilanou, per fer un tancat al terrat de la casa. C. dels Horts.
Pau Añé i Torres, per canviar les teules d'un cobert per uralita. Ronda dels Comtes d'Urgell.

Jaume Areny i Solà, per arreglar un pis. Pl. de l'Hospital.
Francesc Miralles i Rúbies, per pintar el sotacobert de la casa. C. Sabateria de Baix.

MESENER SL, connexió de tres drets de claveguera. Av. dels Esports.
Josep M. Jolonch i Puig, per canviar les rajoles del bany. Av. de Catalunya.

Jaume Novell i Arriasol, per arreglar el terrat de la casa. Ctra. de Cervera.
Ferran Espinosa i Rodríguez, per arrebossar i pintar la façana de la casa. Agregat de les Puelles.

Mireia Puig i Alberich, col·locar rètol lluminós. Av. de J. Mestres.
Lluís Pons i Serra, per pintar la façana de la casa. Raval de Puigverd.

Antoni Fernández i González, per gual permanent, núm. 34. Camí de les Planes.

Miquel Torres i Batalla, per pintar la façana de la casa. Agregat de Montclar.
Jaume Novell i Arriasol, per arreglar la teulada del magatzem. Agregat de Montclar.

Germans Vadillo Ruiz, per enrajolar els pisos de la casa. Av. d'Agustí Ros.
Josep Huguet i Herbera, per tancar un hort amb peces de formigó. Camí Vell de Mafet.

Maria R. i Anna M. Boncompte i Tarruella, per arreglar la cuina de la casa. Pl. de l'Om.

Ramon Serentill i Baró, per reformar el bany de la casa. Ctra. de Balaguer.
Fc. Tarragona i Potrony, per repassar goteres i canviar barana. Rda. dels Comtes d'Urgell.

PROMIBA SCP, per ocupació de la via pública. C. de l'Institut.

NÍNIXOLS CEMENTIRI:

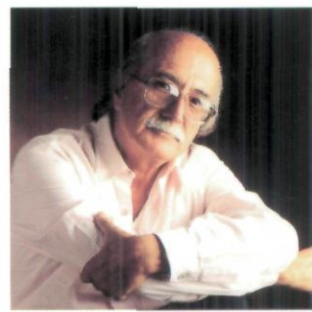
Jaume Castellana i Muntané, nínxol núm. 55, Galeria de Sant Pere.
Josep López i Ortiz, nínxol núm. 56, Galeria de Sant Pere.

Miquel Puigpinós i Bertran, nínxol núm. 57, Galeria de St. Pere.
Agnès Solà i Fontanet, nínxol núm. 58, Galeria de St. Pere.

Som a Riella

VIDA DE DIFUNTS

En CRITÓ PALANGANA i PROTÀGORES

per Guillem Viladot

Aquí descansa en pau el nen Critó Palangana i Protàgores. Li costà, però al final va poder entrar en la pau eterna d'aquesta petita tomba. Aquest nen, de primer, va ser enterrat en terra profana, o sigui no beneïda, fins que un clergue de fe avançada el va traslladar aquí. Resulta que als sis mesos de l'embaràs, la seva mare morí. Aleshores es presentà un problema teològic de molta envergadura. Com que el nen no havia nascut, no havia pogut ser batejat i, per tant, no podia ser enterrat en terra sagrada. Però la mare, sí. Davant d'aquesta situació, *què fer?* Les autoritats eclesiàstiques consultaren teòlegs i doctors i van trobar uns papers del professor Joan Beleth, de París, que per allà l'any 1165, inspirat en sant Agustí, prohibí que les dones difuntes embarassades poguessin ser introduïdes a les esglésies per celebrar-hi els seus funerals. És més, si es volia enterrar la dona encinta en terra santa, calia extreure del seu cos el fetus i enterrar-lo en camp no beneït. I així es féu en el cas d'en Critó Palangana i Protàgores que va rebre sepultura en un bancal de vinya. Aquest fet va exercir molt de ressò al llarg del temps, de tal manera que les dones que quedaven prenyades, anaven a fer companyia al nonat Critó. I com que mentre li feien companyia no sabien què fer, l'invocaven i li posaven flors i còdols al voltant, de tal manera que aquella tomba anònima es transformà en un cadafalc de molt bona vista. I aviat s'hi construí un petit temple o petit santuari. Passats

molts anys, en prendre possessió de la parròquia mossèn Banat Crostó, la sepultura del nen Critó ja s'havia convertit en un símbol de fe a tota la comarca. El nou rector estudià el tema i decidí de traslladar les despulles del nen en aquest cementiri. De moment molta gent s'hi oposà al·legant que amb el temps la tradició havia convertit el nen en un sant, i que ja estava bé allà on era. Mossèn Banat s'hi va haver d'aplicar a fons per fer entendre a la gent que aquestes pràctiques havien passat a la història i que calia respectar la dignitat de les persones dintre l'amor maternal de l'Església. Davant de les seves raons, tothom va dir amén, i no s'aixecaren més veus. Però en el cor de molts veïns, en Critó, en tant que persona humana, no havia estat batejada i, per tant, calia conservar-la fora del recinte sagrat del cementiri. Els més agosarats, fins i tot es preguntaven en veu alta: si en Critó era una persona, calia excomunió, i si no ho era, tant li feia una cosa com una altra. Ja fa temps que en Critó Palangana i Protàgores descansa en pau en aquesta petita sepultura, que si bé en un principi fou magnificada amb luxe de creus i de flors, ara resulta gairebé insignificant, i si el sepulterer no me n'hagués fet adonar, de ben segur que hauria passat de llarg. Mentre continuo caminant pel cementiri, penso on van a parar els fetus que s'obtenen dels avortaments que es provoquen. I em vénen a la memòria les galledes de les deixalles que els reben com una sepultura infamant.